

NIĞDEmiz

TEMMUZ - AĞUSTOS 2002 SAYI 26

Başkent NIĞDE VAKFI
Yayın Organı
(İki ayda bir yayımlanır)

Sabibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Hüseyin ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü
Abdulkadir KÖYLÜ

Yayın Kurulu
Abdulkadir KÖYLÜ
Nadi ÖZDAMAR
Hikmet ESEN
Sümer ÜNAL

Editör
Kafiye KAYA

Yazışma Adresi
Genel Merkez
G.M.K. Bulvarı No:55/1
Maltepe-ANKARA 06570
Tel-Faks(0 312 231 79 91)
www.baskentnigdevakfi.org

Kapak Resmi
Niğde Haritası

Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın-Ahlak yasasına uyar.

Dergimiz,
"Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazıları" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri ile öğretmenleri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Yıllık dergi abone ücreti 7.500.000 TL. dir.
Posta Çeki No:108 000

NIĞDE VAKFI BANKA HESABI
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası : 223176 ANKARA

BURS EĞİTİM YARDIMI İÇİN HESAP NO
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap No: 224089 ANKARA

Baskı & Grafik Tasarım
ALP Ofset Matbaacılık Ltd. Şti.
Ali Suavi Sok. No: 60 Maltepe/ANKARA
Tel: 0.312.230 09 97 Faks: 230 76 29

BAŞKENT NIĞDE VAKFI TATIL ORGANİDİR.

Sunuş

Kollektif

Yazımızın başlığı biz Niğdelilere çok lazım olan bir kelimedir. Yabancı dilde bir kelime olmasına rağmen anlamı çok önemlidir. ATATÜRK KÜLTÜR, DİL ve TARİH YÜKSEK KURUMU, TÜRK DİL KURUMU'nun sözlüğünde bu kelimenin anlamı: s. Fr. Collectif

- 1- "Birçok kimseleri veya nesneleri içine alan; birçok kişi veya nesnenin bir araya gelmesi sonucu olan,
- 2- Ortaklaşa – ortaklık (şirket) Tic. Bütün ortakların sorumluluğu tam ve sınırsız olan ortaklık" denilmektedir.

Niğdeliler olarak NIĞDE HOLDING'i kuramadık.

Değerli hemşehriler, hepimiz bu konuda çok iyimseriz. Tek tek kurulmasını, bütün hemşehrilerimizin katılmasını, bütün fabrikaların kurulmasını, işsiz hemşehrilerimizin iş ve aşa kavuşmasını canı gönülden isteriz. Hatta o kadar güzel formüller, plan ve projeler anlatırız ki kendimiz bile inanmış görünüyoruz. Ne yazık ki iş fiiliyata döndüğü an birbirimize bile inanamayız, bütün plan ve projeler ortada kalır, dün böyle oldu, bugünde böyle olur kanısındayız.

Hepiniz hatırlarsınız, İstanbul'dan değerli bir ilim adamımız bir tarihte çıktı, oradaki iş adamlarımızı toparlayarak çok olumlu bir proje ile Ankara'ya geldi. Vakfımızın katkıları ile Ankara da bulunan siyasiler, iş adamları ve bürokratlarla toplantı yapıldı, çok olumlu kararlar alındı ve Niğde ye gittiler. Orada da toplantı yaptılar, çok olumlu düşüncelerle döndüler. Sonuç maalesef yok...

Değerli hemşehrilerimiz, lütfen biz bu hastalıktan nasıl kurtulacağız, bir bilen varsa bize yazsın o reçeteyi de kullanalım.

Güzel yurdumuzda pek çok iller HOLDİNGLERİNİ kurdular. Üçer, beşer fabrika sahibi oldular. Kollektif çalışmaların meyvesini toplamaya başladılar, bunlar bize çok güzel örnekler değil mi?..

İlimizde bulunan meslek odaları, sivil toplum kuruluşları, iş adamlarımız, sanayicilerimiz, Sayın Valimiz ve Belediye Başkanlarımız, bu bilim çağında bu amansız hastalığımızın mübakkak bir çaresi olmalıdır.

İlimize her bakımdan canlılık veren Üniversitemiz her geçen gün biraz daha gelişerek başarısını devam ettirmektedir.

Bu vesile ile İlimiz düzeyindeki Eğitim ve Öğretim Kurumlarının 2002-2003 ders yıllarının Başkent Niğde Vakfı Olarak sağlıklı ve başarılı geçmesini dileriz.

Saygılarımızla.

YÖNETİM KURULU

İçindekiler

<i>Niğde Üniversitesi</i>3 - 4	<i>Sazalca Türküsünün Öyküsü</i>20 Ali Ulvi ARIKAN
<i>Kültür Şebri Niğde İli ve Sungurbey İl Halk Kütüphanesi</i>5 - 6 Abdülkadir KÖYLÜ	<i>Sazımızda Sözümlerde Niğde</i>21 - 22 Ziya ÖZDAĞ - Sabri ÖZDAĞ
<i>İlçelerimiz: Ulukışla</i>7 - 8 Kemal ERDAĞ	<i>Yöremiz Türküleri</i>23 İlker KABAKSIZ
<i>Niğdelilerden NİĞDE'miz Dergisine</i>8 Ferda Oral HASGÜL	<i>Osman Üçer ve Gökçe Dedenin Ülkesi</i>24 - 25 Derleyen: Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR
<i>Niğdedeki Hanlar</i>9 - 10 Mustafa ERTUNÇ	<i>Niğde'miz ve Midemiz</i>26 Dr. Nurdan MENGİ
<i>Filozof Apollon'un Işığında Eski T yana Kenti Yeniden Ortaya Çıkıyor</i>11 Çeviren: Asım TANIŞ	<i>Gençlere Seslenişler</i>27 Süleyman TURHAN
<i>Dil Yâre'si Gibi Yâre Bulunmaz</i>12 - 13 Dr. Ethem İlhan OLGAY	<i>Yerel Basından Kısa Kısa Haberler</i>28 Alper ÖZDAMAR
<i>Tarihle Bir Niğdeli: Hacı Yüzbaşı Ahmet Rifat Efendi</i>14 - 15 Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR	<i>Spor Haberleri</i>29
<i>Geçmişte Kalan Güzellikler</i>16 - 17 Sabahat Varol İNSEL	<i>Bilim Adamlarımız</i>30 Prof. Dr. Mustafa ŞENGEZER Doç. Dr. Mustafa DEVECİ
<i>Dostlara Açılan Kapı</i>18 - 19 Leman GÜNALP	<i>Mutluluklar</i>31 Fatma Umut & Osman - Melek & Burçin Kafiye & Süleyman - Emel & Gökhan
<i>Kapadokyadaki Niğde</i>19 İsmail TECİMER	<i>Başsağlığı</i>32 Ali BALLI - Fuat BAYHAN Mustafa AKAY - Yaşar YÜCE

ÖĞRENCİ HEMŞEHRİLERİMİZE DUYURU

Bilindiği üzere Vakfımızın Ankara'da ki Niğdeliler ile dayanışma alanları mümkün olduğunca artmaktadır. Bu doğrultuda Vakfımızın Ankara'da ki Niğdeli öğretim çağındaki çocuklarımızı eğitim yönünden ücretsiz desteklenmesi düşünülmekte ve amaçlanmaktadır.

İlköğretim ve Lise düzeyinde eğitim desteği almak isteyen öğrencilerimiz Ankara'da ki vakfımıza başvurması...

Yönetim Kurulu

Niğde Üniversitesi II. Ulusal Orta Anadolu Kongresine Ev Sahipliği Yapıyor...

Atamızın gösterdiği çağdaş uygarlığa giden süreçte "Anadolu'nun Bilime Açılan Kapısı" olma yolunda emin adımlarla ilerleyen Niğde Üniversitesi bir yandan ulusal kültürün gelişimine katkıda bulunmaya, diğer yandan da bilimsel ve teknolojik alanda çağdaş düzeyde çalışmalar yaparak bunları tüm insanlığın hizmetine sunmaya devam ediyor. Niğde Üniversitesi bu amaçları doğrultusunda, **17-18-19 Ekim 2002** (19 Ekim 2002 günü Kapadokya Turu düzenlenecektir) tarihleri arasında Milli Prodüktive Merkezi (MPM) ile birlikte Niğde'de düzenlenecek olan ve kongre konusunu "**Küresel Rekabete Yeni Verimlilik Stratejileri**"nin oluşturacağı II. Ulusal Orta Anadolu Kongresi'ne ev sahipliği yapıyor.

Kongre teması olarak verimlilik konusunun seçilmesinin amacı, ülkemizde her alanda görülen ve yaşadığımız ekonomik sıkıntıların temelini oluşturan verimsizlik konusunun bilimsel bir ortamda tartışılıp, verimlilikle ilgili somut stratejilerin geliştirilmesi oluşturmaktadır. Aynı zamanda böylesine önemli bir konuya bilim adamlarının, iş adamlarının, kamuoyunun, siyasileri dikkatlerinin çekilmesi ve konunun ülke gündemine taşınması amaçlanmaktadır.

II. Ulusal Orta Anadolu Kongresi: izleyici olarak katılmak isteyen Türk ve yabancı bilim insanları ile verimlilik konusu ilgi alanlarını oluşturan bütün katılımcılara açıktır.

Kongreye, aşağıda belirtilen konular ile ilgili tebliğler kabul edildi:

- Küresel Rekabette Türkiye'nin Rolü,
- Neden Değişmeliyiz?
- Orta Anadolu Bölgesinde Gelişme Potansiyeli,
- Anadolu Sanayinde Rekabet Gücü,
- Anadolu Sanayinde Girişimcilik,
- Sanayi Sektöründe Verimlilik Temelli Yapılanma,
- Hizmetler Sektöründe Verimlilik,

Kongre düzenleme kurulu içerisinde görev alanların görev ve isimleri:

MİLLİ PRODÜKTİVİTE MERKEZİ:

Güngör YENER	(MPM Yön. Kur. Başk.)
Erdil DARBÖNÜ	(MPM Yön. Kur. Başk. Vekili)
Serpil ÖZDAMAR	(MPM Genel Sekreteri)
Zuhal KUTEŞ	(MPM Basın Yayın Halkla İlişkiler Daire Başkanı)

NİĞDE ÜNİVERSİTESİ:

Prof. Dr. H. Ferhat ECER	(N. Ü. Rektörü)
Arş. Gör. Başaran ÖZTÜRK	(N.Ü.B.Y.H.İlş. Md.)
Yrd.Doç. Dr. Esen GÜRBÜZ	(N.Ü.İ.İ.B.F. Öğ. Üy.)
Yrd.Doç. Dr. Abitter ÖZULUCAN	(N.Ü.İ.İ.B.F. Öğ. Üy.)
Yrd.Doç. Dr. Murat AKIN	(N.Ü.İ.İ.B.F. Öğ. Üy.)
Yrd.Doç. Dr. Haluk BENGÜ	(N.Ü.İ.İ.B.F. Arş. Gör.)
Arş. Gör. Kartal DEMİRGÜREŞ	(N.Ü.İ.İ.B.F. Arş. Gör.)

Küresel Rekabette Yeni Verimlilik Stratejilerinin ele alınacağı II. Orta Anadolu Kongresi Bilim Kurulunda yer alan isimler:

Prof. Dr. H. Ferhat ECER	N. Ü. Rektörü
Prof. Dr. Ahmet AKSOY	Gazi Ü. Rektör Yrd.
Prof. Dr. M. Kamil ERCAN	Gazi Ü. İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Özdemir AKMUT	Ankara Ü. S.B.F. İşletme Böl. Başk.
Prof. Dr. Şükrü AKDOĞAN	Erciyes Ü. İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Nihat KÜÇÜKSAVAŞ	Çukurova Ü. İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Rifat YILDIZ	Erciyes Ü. Nevşehir İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Doç Dr. Asuman AKDOĞAN	Erciyes Ü. İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Yrd. Doç. Dr. Faik BİLGİLİ	Erciyes Ü. İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Dr. Halit SUIÇMEZ	MPM

NİĞDE ÜNİVERSİTESİ ÖZEL YETENEK SINAVLARI YAPILDI

Bu yıl Niğde ve Aksaray Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları ile Eğitim Fakültesi Resim-İş ve Müzik Öğretmenliği bölümleri için özel yetenek sınavları yapıldı. Toplam 2000 dolayında adayın başvurduğu özel yetenek sınavlarında, Antrenörlük, Resim-İş ve Müzik Öğretmenliği bölümlerine ise 30'ar öğrenci alındı. Rekreasyon bölümüne müracaat eden öğrencilerden ise sınavda başarı sağlayan olmadığı için bu bölüme öğrenci alınmadı.

Özel yetenek sınavları ile ilgili olarak şaibe söylentilere mahal vermemek için sınavların sonuçları çok kısa bir süre içerisinde açıklandı. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu sınav sonuçları 15 dakika, Resim ve Müzik bölümü sınav sonuçları 30 dakika gibi çok kısa bir sürede

İnternette ve ilan panolarından ilgililere duyuruldu. Bütün velilere ve halka açık olarak yapılan sınavların koşu bölümü Kampus stadında, koordinasyon bölümü Niğde ve Aksaray kapalı spor salonlarında yapıldı. İlgililer koordinasyon sınavlarını Niğde Rektörlük Spor salonunun kapasitesinin izleyicileri almaması sebebiyle rektörlük kafeterya da kuruluna dev ekranda, Aksaray da ise bizzat salondan takip edebildiler. Resim bölümü sınavında adayları yaptıkları resimler kapalı spor salonunda sergilendi.

Üniversitemiz Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği 2001-2002 Yılı özel yetenek sınavlarında yapılan resimleri de 28 Ağustos – 02 Eylül 2002 tarihleri arasında Sabiha Şahenk İl Halk Kütüphanesinin Sergi Salonunda sergileyerek meraklıların ilgisine sundu.

17 Ağustos depreminde hayatını kaybedenlerin anısına

3.02

Rüzgar birden durdu, birden
Soluya soluya,
Tuhaf tuhaf bakıyordu yıldızlar,
Toprağa, suya
Oysa sabah yoldaydı simit simit
Kız kızan, can canan
Birden yattılar uyanılmaz uykuya

Saatler birden durdu, birden
Kaçtıyordu ay
Kuşlarda uçamadı,
Kader kapıları açamadı,
Oysa sabah yoldaydı çay çay,
Bulutlar geldi kefen kefen
Küme küme
Çoluk çocuk gül gül yaprak yaprak,
Birden yattılar ölüme

Dünya birden durdu, birden
Bu ne komedi, ne varyete,
Kum çakıl, beton,
Demir boşanıyordu birden,
Oysa sabah yoldaydı gazete gazete,
Çoluk çocuk, kadın erkek,
Birden sustular birden,
Sonsuza dek

Şurda bir kol, bir ayak, bir pabuç,
Bir çift göz, zıp zıp zıp zıp
İşte Türkiye, bomboş bir avuç,
Uzunu uzunu, boy boy,
Oysa sabah yoldaydı
Beyaz beyaz,
Buna yürek dayanmaz,
Kazma kürek dayanmaz,
Oy anam oy..

Faik BAYSAL

Kültür Şehri Niğde İli ve Sungurbey İl Halk Kütüphanesi

24. sayıdan devam

Abdülkadir KÖYLÜ

O yıllarda bölgeyi gezen İbn-i-Batuta'nın Niğde'yi tesbiti şöyledir:

"Niğde büyük ve kalabalık bir şehirdir. Şehirde Karasu adında büyük bir nehir mevcuttur. Bu nehir şehri ikiye böler. Üzerinde birisi şehir içinde, diğeri dışında iki köprü mevcuttur. Şehrin iç ve dışına konan dolaplarla ırmaktan alınan su, bağ ve bostanlara verilir. Burada meyve pek boldur." Bu tespitten de anlaşıldığına göre Niğde o yıllarda da tarıma ve kültüre önem vermektedir.

AKMEDRESE (Hicri: 812) 1409:

Bu bina iki katlı ve noksansız bir medrese örneğidir. Kapısının üzerinde bulunan güzel bir kitabe medresenin tarihini veriyor.

Kitabenin Türkçe'si:

1- Allah'ın adı ile, öğünmek Allah'a yakışır. Selavat ve selam Allah'ın Resulü Muhammed üzerindedir. Bu mübarek medresenin inşasını emretti.

2- Büyük Sultanın Hükümdarlığı zamanında, milletlerin kaderini elinde tutan, hükümdarların büyük Hükümdarı Alâeddin oğlu Mehmed'in – Allah İmparatorluğunu ebedileştirisin.

3- Din ve dünyanın yükseği olan kardeşi, Karamanoğlu, Mehmed oğlu, Halil oğlu, Alâeddin oğlu Ali. 812 Hicri (Mustafa) yılından öğünmek bir olan Allah'a yakışır.

Kitabeler üzerinde araştırmalar yaparak bu duruma getiren rahmetli Ahmet Akif TÛTENK Hocayı burada anarak, Allah'tan ruhunun şad olmasını dilerim.

XV. Yüzyılda böyle bir medresenin yapılmış olması ve faaliyete geçmesi EĞİTİM VE ÖĞRETİMİN başlaması demektir.

AKMEDRESE Cumhuriyet Devrinde de bir müddet okul hizmeti de verdikten sonra, uzun zaman NİĞDE MÛZESİ olarak kullanılmıştır. Şimdi ise, NİĞDE ÜNİVERSİTESİ tarafından amacına uygun hizmetlerde fevkalade bakımlı olarak kullanılmaktadır.

1870 Konya Vilayet Salnamesine göre: Niğde Merkez Kaza da medrese sayısının 36 ya yükseldiği ve 1 Rüştiye, 123 Sıbyan Mektebi ve ayrıca bir KÛTÛPHANE var denilmektedir.

CUİNET, 1890 yıllarında Niğde Sancağında Müslüman öğrencilerin okuduğu 2 İDADİ (lise), 1 Rüştiye, 26 İptidaiye (ilkokul) vardır denilmektedir.

Kaynaklar incelendikçe daha geniş bilgiler toplamak mümkündür.

Akmedrese

Değerli okurlar, yine bir belgeden bilgiler veriyorum:

NİĞDE İL YILLIĞI- 1967, sayfa:123

A) ESKİ NİĞDE DE KÛLTÜR:

a) Niğde de kültür Selçuklular zamanında başlamış, Karamanoğulları ve Osmanlılar zamanında daha da gelişmiştir.

İlk öğrenim mahalle mekteplerinde olurdu ki buna sıbyan mektebi de denirdi. Bundan amaç Kur'an okumayı öğrenmekti, bu da Karamanoğulları zamanında çok gelişmiş ve 1409 tarihinde Karamanoğullarından Alâeddin Ali Beyin yaptırdığı Medrese-tül Beyza da başlamıştır. (Akmedrese adı ile anılan binadır.)

Burada okunan dersler diğer medreselerde okunan derslerin aynı idi. Öğrenciler sınıflarına göre adlandırılırdı. Bu medreseye girmek isteyen Sarf, Nahiv u Ulûm-u-diniye

bilmesi lazımdı. Üçüncü sınıf öğrencisi Fukaha, İhtisas sahibi ve muhasebeye yetenekli olan mezun talebeye, ikinci sınıf talebesi orta derecede Fukaha olup mütefakih edirdi. Birinci sınıf öğrencisi usulen öğretim yaptıktan sonra Hukuka intisap ederdi. Bunlara maaş verildiği gibi evli veya bekar olmalarına da bakılmazdı. Niğde de ilk rüştiye 1870 tarihinde kurulmuştur. Bu rüştiyenin muallimleri: Nuh Naci Efendi, Sait Efendi, Teyfik Efendi, Mehmet Emin Efendi, Feyzullah Efendi, Hüseyin Efendi idi. Bu okulun 72 öğrencisi vardı. bu medreselerde okunan derslerin hepsini öğrenci okumaya mecbur değildi. Öğrencilere dersleri seçme hakkı verilmiştir. Bunlardan başka:

- 1- Merhum Nuri Bey Medresesi
- 2- Murat Ali Paşa Medresesi ve Muallimhanesi
- 3- Elhaç Hasan Ağanın Medresesi, olduğu tespit edilmiştir.

20. Asrın başlarında Niğde Maarifi yavaş yavaş gelişmeye başlamıştır. Bunun işareti olarak ta 1902 de idadi, 1905 de dar-ül-muallimin (2 sınıflı) 1914 de bu okul sultanî (lise) mektebine çevrilmiştir. Bu da ilk ve yüksek kısım diye ikiye ayrılmıştır. Ne zaman açıldığı kati olarak belli olmayan dar-ül-eytam şimdiki (1967 yılında) Sungurbey II Halk Kütüphanesi'nin bulunduğu yerde idi. Gene 1914 de dar-ül-muallimin, numune mektebidir ki; Asaf Paşa Tarafından açılmış kız mektebi idi. Bu okulları besleyen Paşa Kapısı ve numune ilkokulları idi. Bu orta dereceli okullar 10-15 sene çalıştıktan sonra 1925 de dar-ül-muallimin, 1922 de dar-ül-eytam, 1926 da dar-ül-hilâfet-ül-aliye kapanmış ve dar-ül-muallimin yerine orta okuldan sonra meslek eğitim ve öğretimi yaptıran iki yıllık pedagoji, buradan mezun olanlara verilen diplomanın adı muallim mektebi diploması idi, 1933 ten sonra bir yıl daha ilave edilmek suretiyle öğretmen okuluna denk okul oldu. Bu yıldan itibaren de pedagoji kapanmış oldu.

Niğde de kültür hayatını etkileyen gazetelerden Niğde'nin Sesi, Yeni Niğde, Yeni Aksaray, Hasan Dağı gibi özel sektöre ait gazetelerde vardır.

Eskiden çıkan Feryâd, Niğde, Nidâ, Müdafaa, Tatlı Dil Bilgisi, Resmi Niğde, İlkadım, Güzel Mecmua ve Akpınar Mecmuaları ve gazeteleri vardır. bunlardan maalesef şimdi bazılarının koleksiyonları değil; birkaç sayılarını bile bulmak imkanı yoktur.

GEÇMİŞ YILLARDA NİĞDE İLİNİN YETİŞTİRDİĞİ ÜNLÜ KİŞİLER

Niğde ili tarih boyunca pek çok ilim adamları, mutasavvıflar, şairler, sanatkarlar ve devlet adamları yetiştirmiştir. Bu konuda çok büyük uğraş veren değerli hemşehrilerimiz merhum Halit ONGAN'ı anmak ona Allah'tan rahmet dilemek bence her Niğdeliye düşen görev

olduğu gibi şimdi burada da merhumu hürmetle anıyor ruhun şad olsun Hocam diyorum. Merhum uzun yıllar Müzeler ve Eski Eserler Genel Müdürlüğünde Arşiv Şefliği yaptı. O yılların mesai dışı zamanlarını bu konuda harcayarak arşiv belgelerinden derlediği bu bilgileri Niğde İl Yıllığı-1967 de gururla yayınladığımız gibi şimdi de sizlere sunuyorum.

ZEYNEDDİN BAŞARA: Selçuk Devri Valisi, 1224 de ölmüştür. Abdullah adında birinin oğludur. Emir-i ahurken Niğde'ye vali olmuş iyi idaresi ve bol ihsanlarıyla kendisini sevdirmiş, senelerce oturarak bu memleketi dirittmiştir. Seferlere katılmış, Sinop Kalesini almış, Konya da Başara Mescidi ile Niğde de ki Alâeddin Camiini yaptırmıştır. Ne yazık ki Alâeddin Keykubat tarafından Kayseri de öldürülmüştür. Camiinin mimarları Sıddık ve Gaazi adlarında iki kardeşdir.

ŞERAFEDDİN MES'UD: Selçuk Devrinde Serasker ve Niğde Valisi, 1276 da öldürülmüştür. Haturü'd-din adında birinin oğludur. Anadolu'yu Moğol egemenliğinden kurtarmak için ayaklanmış, 3. Gıyaseddin'i Kayseri'den Niğde'ye getirerek tahta oturmuş, ne yazık ki başaramayarak Moğollar tarafından parçalanmıştır. Bu olay üzerine devrinin değerli şairleri ağıtlar yazmıştır.

Halen Niğde de ki Alâeddin Camiinin karşısında bulunan çeşmeyi bu vali yaptırmıştır.

KADI AHMED: Niğdeli tarihçi, 13-14. Yüzyıllar arasında yaşamış. Hoterlizâde Musa'nın oğludur. Derinkuyu da ve Niğde medreselerinde okumuş, Kadılık yapmıştır. Niğde de iken El-Veledüşşefik adında bir tarih yazmıştır. Farsça ifadeli olan bu eser dünyada tek nüsha olarak Fatih Kütüphanesinde. Yazar bu eserinde daha evvel Selçukname yazdığını söylemekte ise de kitap ele geçmemiştir.

SUNGUR AĞA: Moğolların ilk Müslüman Niğde Valisi ve sonra hakimi, Seyfeddin Sungur, 14. Yüzyılın ortalarında ölmüş. Önce vali iken Ebûsa'id Bahadır Hanın ölümünden sonra Niğde iline müstakil olarak hakim olmuştur. Adıyla söylenen camii yaptırmıştır. Bitişik türbesinde merfun olduğu bilinirse de mezarı bozulmuştur. Burası vaktiyle bir kütüphane iken sonradan kitaplar memleket kütüphanesine taşınmış ve adı muhafaza edilmiştir.

Caminin minberi pek değerli bir sanat eseri olup halen Hüsameddin Camiinde bulunmaktadır. (Dışarı Camii)

Devam Edecek

İlçelerimiz; Ulukışla

TREN ULUKIŞLASI – YAYLAKENT

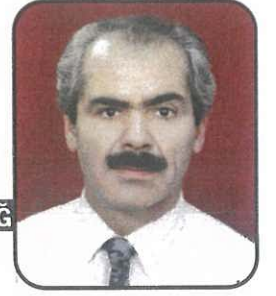
Niğdemizin beş ilçesinden biri olan Ulukışla, coğrafi konumu ve stratejik önemi nedeniyle hemen her dönemde önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. İlk söylenişi Ulukışlak olan ilçemiz, tarih boyunca İpekyolu güzergahında kervanların sık sık konakladığı, canlı ve hareketli bir yerleşim yeri olmuştur.

Niğde il merkezine 50 km uzaklıktaki ilçemiz Orta Toroslarda Medetsiz ve Bolkar (Bulgar) dağları arasında yer alır. E-5 ve E-90 karayollarının, İstanbul-Bağdat, Kayseri, Konya demiryollarının kavşak noktasında yer alan Ulukışla'nın deniz seviyesinden yüksekliği 1427 metredir.

Ulukışla ve çevresinde Hitit, Finike ve Roma dönemlerine ait kalıntılara ve bulgulara çok sıklıkla rastlanmaktadır. Roma İmparatoru Oreles'in eşi Fostina'ya ait mezar ve kale Ulukışla'nın Basmakçı ve İmrahor köyleri civarında bulunmuştur. Kepez Kalesi'nin M.Ö. 2000 yılında kurulmuş olduğuna dair kalıntılar vardır.

Porsuk köyünde Zeyve Değirmeni mevkiinde Hitit, Finike ve Roma dönemlerine ait höyükler vardır.

16.yüzyılın başlarında (1616-1620) Osmanlı Sadrazamlarından Öküz Mehmet Paşa Aşağıbağ mevkiinde bir köyde büyümüş ve Ulukışla'ya kendi adıyla anılan kervansarayı yaptırmıştır. Esmelioğullarından, nalbantlık yapan bir babanın oğlu olan Öküz Mehmet Paşa'nın soyundan gelenler Mehmet Paşa bucağı denilen Kışlalı Mahallesinde Devekuyusu eteklerinde yaşamaktadırlar.

Kemal ERDAĞ

Esmelioğulları'nın büyük bir kısmı Öküz Mehmet Paşa'nın mezarının bulunduğu Şam'a göçmüşlerdir. Öküz Mehmet Paşa'nın mezarı Şam'ın Bekirler Türbesindedir.

Ankara-Adana-Kayseri-Konya ve Niğde'yi kara ve demiryolları ile bağlayan önemli bir kavşakta yer alan Ulukışla 1910 yılında ilçe olmuştur.1917'de Mustafa Kemal Paşa,Suriye cephesinden geri çekilen ordusunun silahlarını Kervansaray da yığınak yaptırmış. 1920'de Kurtuluş Savaşında bu silahlar kullanılmıştır. Ulukışla, Kuvayi Milliye döneminde Fransız işgalcilerin Pozantı ve Adana'dan atılmalarında çok önemli rol oynamış, düşman kuvvetlerinin Anadolu'ya geçmelerini önleyerek ulusal tarihimize altın harflerle yazılmışlardır. Hatta; Amasya Tamimi ile Sivas ve Erzurum Kongrelerinde alınan kararların tüm dünyaya duyurulması için gereken telgraf parasını "Ulukışla üstlenecektir" diye Ulu Önder M. Kemal Atatürk'e telgrafla bu istek bildirilmiştir. Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk 1920, 1929 ve 1934 yıllarında Ulukışla'yı üç kez ziyaret ederek bu ilçemizi onurlandırmışlardır.

Medetsiz ve Bolkar dağları ile çevrelenmiş ilçemizin etrafındaki yüksekliklerde çok sıklıkla Kalker tabakaları görülür. Çevre dağlar maden yönünden çok zengindir. Başta alçı taşı oımak üzere linyit, altın, gümüş ve kurşun yataklarına rastlanır.

Ulukışla da sert bir kara iklimi vardır. Kışları soğuk ve yağışlı, yazları serin ve kuraktır. İklim şartlarına uygun olarak bitki örtüsü step türüdür.

Güney bölgesinin ormanlık alanı dışında bitki örtüsünün zayıf olması nedeniyle Ulukışla da büyük erozyon tehlikesi vardır. Bu nedenle 2003 yılından itibaren Dünya Bankası ve Türkiye işbirliği ile Ulukışla'nın Çanakçı, Kozluca, İlhan, Porsuk ve Hasangazi köylerinde Mikro Havza Projesi hayata geçirilecektir.

Bu proje kapsamında; 7.5 milyon dolarlık harcama ile, tespit edilen alanlarda su kaynaklarını değerlendirme, kanal ve kanaletler yaparak sulama alanlarını genişletme, bağ-bahçe tesis etme, meşe alanlarını rehabilite etme, yeşil alanları genişletme, ağaçlandırma ve Erozyonu önleme çalışmaları yapılacaktır. Böylece Ulukışla'nın projeli kalkınmasına büyük katkı sağlanmış olacaktır. 2009 yılında tamamlanacak bu proje ile, çakıt projesi ve diğer yeşil alan projeleri ile Niğde ili orman varlığı %6 dan %12'ye yükselmiş olacaktır.

Bolkar dağları tepesinde oluşmuş olan Karagöl, Çiniligöl, Alagöl, Yazıgöl ile Süslü Ulukışla ilçemiz, kekik ve gelincik çiçekleri ile süslü modern bir yaylakenttir. Bolkar dağlarının 2400 metre yüksekliğinde Karagöl de yaşayan ve nesli tükenmiş, dünyada sadece bu gölde yaşayan, koruma altına alınmış Toros Kurbağaları (Rona Holtzi) göle atılan balıklarla ve dinamitlerle yok olma aşamasına gelmiştir. Önlem alınmazsa elimizdeki bu değer yok olup gidecektir.

İlçemizin doğusunda Pozantı, batısında Ereğli, kuzeyinde Bor ve Çamardı, güneyinde Tarsus ile çevrili olup, sağlık açısından Hindistan'dan sonra dünyanın ikinci önemli kaplıcası olan Çiftahan Kaplıcaları'na sahiptir. Ulu önder Atatürk'ün bizzat gelerek ilgilendiği ve geliştirilerek daha çağdaş hale getirilmesi için direktif verdiği kaplıcamız ne yazık ki gereken duyarlılık gösterilmediğinden hem yeterince tanıtılmamış hem de modern tesislere kavuşturulamamıştır.

Ulukışla ilçemize bugün için ürettiği yıllık 1500 tona yakın, geç turfanda Napolyon kirazları ile 3 trilyon liralık

girdi sağlayan Darboğaz Kasabamız; dar uzun ve yeşil bir vadinin içinde kurulmuş, yemyeşil ormanları, rengarek çiçekleri, buz gibi tertemiz suları ile turizm potansiyeli çok yüksek bir beldemizdir.

Çok yakın zamanda dağ ve kış sporlarının yapılacağı, dağ ve yayla turizminin Çamardı ilçemiz ile birlikte merkezi olacağına inandığımız Ulukışla'yı mutlu bir gelecek beklemektedir. İlçemizden yetişmiş olan şair, yazar ve bilim adamı, bürokrat ve iş adamlarıyla Ulukışla Halkının aydın ve üretken kimliği, eğitime ve kültüre verdiği önem üst düzeye çıkmış ve Ulukışlalılar Niğde'mizin olduğu kadar yurdumuzun da onur kaynağı olmuşlardır.

Ulukışla ilçemizin büyük kısmı yüksek yayladır; susuz, bitkisz, yer yer çıplak delinmiş bozkırdan bir halı gibidir. Buradaki insanlara baktığımızda onlarda ulaşılamayan bir onur, ağırbaşlılık ve sessizlik görürsünüz. Aynı duyguyu bu topraklara, bu dağlara, bu yaylalara baktığımızda da görürsünüz. Buradaki insanlara toprak yön vermiş, onları kendine benzetmiştir. Sade ama onurlu, başarılı ama sessiz, bilgili ama ağırbaşlı, hoşgörülü ama asil. İşte kısaca Ulukışla ve Ulukışlalı.

Ferda Oral HASGÜL

Niğde'lilerden NİĞDE'miz Dergisine

Öncelikle bu paha biçilmez yayınıız için Başkent Niğde Vakfı yöneticilerine bu güzel dergiyi bize kazandırdıkları için teşekkür ederim. Güncel konuların yanında, tarih, edebiyat, sanat, biyografi gibi o kadar güzel ve çarpıcı konulara yer veriyorsunuz ki sizi gıpta ile takip ediyorum. NİĞDEmiz dergisinin yazıları, araştırmaları, yaşama ve Niğde'ye bakış açısı bambaşka ve fevkalade güzeli abartıdan uzak tam bir kültür hazinesi.

İnsanlara özellikle Niğdelilere öyle güzel ve içten yaklaşıyorsunuz ki, bu güne kadar Niğde ve Niğdeliler için hiçbir şey yapmamış olanların sizden öğreneceği pek çok şey olmalı. Umarım bu seviyeli, abartıdan uzak yayınızı sürekli kılar gelecek nesillere ulaştırırsınız. Hayatımıza bambaşka bir renk kattınız ve bizi Niğde ile ilgili her yönden bilgilendiriyor ve çok büyük bir ihtiyacımızı karşılıyorsunuz.

Sayın Hocalarımız Mustafa Ertunç ve Abdulkadir Köylü'nün nostaljik kültür yazıları, Hüseyin Çelik'in Kissadan Hisseleri, Dr. Nadi Özdamar'ın Tarihte Bir Niğdeli köşesi, Ali İhsan Beyhan ve Neslihan Aykut'un Niğdemiz Kelime ve Deyimler yazıları, Leman Günalp'in sevgi dolu yazıları ve Alper Özdamar'ın Yerel Basından Kısa Kısa Niğde Haberleri derken bir çırpıda okunan ve bir sonraki

sayısı özlemlerle beklenen bir dergimiz var. Bu dergide benimde sesimi duyurabileceğimi bilmek beni de her Niğdeli ve sizler gibi mutlu ve umutlu kılıyor.

Sizlerden aldığım en güzel kültürel miraslardan biri olduğuna inandığım derginizde Niğde'de sembol olmuş kişi ve kurumlara, Niğde'mizin yetiştirdiği devlet, bilim, sanat adamlarına, tarihi şahsiyetlere, hayırsever hemşehrilerimize, Niğde'nin dilini, tarihini, turizmini tanıtan yazılara, Niğde'mizin saz ve söz şairlerine, köy ve kasabasını tanıtan yazılara lütfen ara vermeden devam ediniz.

Niğde'mizde ne olmuş, ne bitmiş, kim gelmiş, kim gitmiş, kim ölmüş, kim doğmuş, Niğde de neler oluyor, bütün bunları daha fazla ve birazda ayrıntılı duymak istiyoruz. Niğde'den haberlerinizi ailecek bazen gülerken, bazen gıptayla, bazen hüznlenerek izliyor, bilmediklerimizi öğrenip aydınlanıyor, Niğde özlemi çeken bizim gibi hemşehrilerimizle doyusuya paylaşıyoruz. O nedenle Niğde haberlerine lütfen biraz fazla sayfa ayırınız.

Hayatımıza renk kattınız, bizi her yönden bilgilendiriyor ve aydınlatıyorsunuz. Umarım yaşadığımız bu zor dönemde, iletişimsizlik, umarsızlık ve sevgisizlik çeken tüm Niğdeliler derginiz sayesinde bir parça birbirlerine yaklaşırlar.

Sizi tekrar kutluyor, saygılar sunuyorum.

Niğde'deki Hanlar...

Mustafa ERTUNÇ

Toplumun taşımacılık ve seyahat gibi gereksinmelerini yapabilmek için başvurdukları yöntemlerden biri de; at, eşek, deve gibi hayvanları beslemek, bunların bakımı, beslenmesi ve konaklamaları için yöntemler geliştirmektir.

Şimdiki asfalt yolları düşünmeyin. Dar ve toprak yollarda yürüyecek hayvanlar için yollarda çeşmeler, binek taşları, bağlanmaları için yerler, bağ bahçe aralarında vakıf çayırıları. Şehirlerde ise hanlar. Çarşıda yonca satan esnaf. Bunların yerini benzinlikler ve otoparklar aldı.

Niğde merkezi üç dört mahalleden oluşur. Kayabaşı ile şehir içi arası büyük bir boşluk ve mezarlık. Tepeviran ile şehir içi aynı. Şehir içi dediğimiz yerleşim yerinin doğusu ve güneyi çok geniş bir çayırılık. Güneydeki bitiş noktasından Tabakhane deresi geçer. Derenin üstünde şehri çayırılığa bağlayan bir köprü var. Biraz itina ile yapıldığında ve yontma sarı taş kullanıldığında adı Süslü Köprü.

Dışarı illerden ve ilçelerden gelen yolcular bu köprüden geçerek hemen karşısında bulunan hana ulaşır, bu handa hayvanı ile konaklar, ertesi günü yoluna devam ederdi.

1942 yılında bir gece bende bu hana gittim. Amacım Pozantı tarafından geçenlerden hezen almak. Hezen evin damını taşıyan yuvarlak ağaç. Bulamadım, ama çok şey buldum orada. O yıllarda ortaokulda öğrenci idim. Türkçe derslerinde bizi Faruk Nafiz ÇAMLIBEL'in "Han Duvarları" adlı şiirini ezberletirlerdi. Ulukışla ile İncesu arasındaki hanları, yolları, rüzgar ve koyun sürülerini, Niğde'nin geriden görünüşünü bu şiirde bulurduk.

Ben orada Han Duvarlarını, isli lambaları, insanların öbek öbek oturup sohbet ettiklerini gördüm. Çok etkilendim. 60 yılın ötesinden bu çevrelere hala o gözle bakarım.

Ben han duvarlarını ezberlemeye çalışırken, açık kapılı bir avludayım. Elimde kitap, bağırarak sağa sola hareket ederken beni izleyen bir komşu kafayı bozduğumu zannetmiş. O yılın sonunda yapılan ortaokul eleme sınavında o şiirin bir bölümü soru olarak çıktı (Ellerim takılırken rüzgarların saçına / Asıldı arabamız bir dağın yamacına). Ne demek istediğini anlatın bakalım. Bu şiire çok önem verdiğimiz için sevindik ve iyi bir numara aldık.

Niğde'nin hanlarını o günlerdeki yaşantıyı anlatmak çok uzun olur, belki de şimdiki kuşaklar ilgi duymazlar.

Benim gibi yaşlı olup yaşadıklarını anlatabilenler hayli azaldı. Bahsettiğim şiirin tamamını yazının altına alıyorum. Okumanız ve çevrenize okutmanız dileğiyle...

Mustafa ERTUNÇ
Eylül 2002

HAN DUVARLARI

Yağız atlar kişnedi, meşin kırbaç şakladı,
Bir dakika araba yerinde durakladı.
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar...
Gidiyorum gurbeti gönlümde duya duya,
Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya.
İlk sevgiye benzeyen ilk acı ilk ayrılık.
Yüreğimin yaktığı ateşle hava ılık,
Gök sarı, toprak sarı, çıplak ağaçlar sarı
Arkamda zincirlenen yüksek Toros dağları...
Önde uzun bir kışın soldurduğu etekler
Sonra dönen dönerken inleyen tekerlekler...
Ellerim takılırken rüzgarların saçına,
Asıldı arabamız bir ağacın yamacına.
Her hafta yükseklik, her tarafta ıssızlık,
Yalnız arabanın dudağında bir ıslık,
Bu ıslıkla uzayan, dönen kıvrılan yollar,
Uykuya varmış gibi görünen yılan yollar
Başını kaldırarak boşluğu dinliyordu,
Gökler bulutlanıyor, rüzgar serinliyordu.
Serpilmeye başladı bir yağmur ince ince,
Son yokuş noktasından düzlüğe çevrilince.
Nihayetsiz bir ova ağarttı benzimizi,
Yollar bir şerit gibi ufka bağladı bizi.
Gurbet beni muttasıl çekiyordu kendine,
Yol, hep yol, daima yol. Bitmiyor düzlük yine.
Ne civarda bir köy var, ne bir evin hayali,
Sonun ademdir diyor insana yolun hali.
Ara sıra geçiyor bir atlı, iki yayan,
Bozuk düzen taşların üstünde tıkırdayan,
Tekerlekler yollara bir şeyler anlatıyor
Uzun yollar bu sestem silkinerek yatıyor.
Kendimi kaptırarak tekerleğin sesine
Uzanmışım kalmışım yaylının şiltesine.
Bir sarsıntı uyandırdım uzun süren uykudan
Geçiyordu araba yola benzer bir sudan.

Karşıda hisar gibi NİĞDE yükseliyordu,
Sağ taraftan çingirak sesleri geliyordu.
Ağır ağır önümden geçti deve kervanı,
Bir kenarda görüldü beldenin viran hanı.
Alaca bir karanlık sarmadayken her yeri
Atlarımız çözüldü, girdik handan içeri.
Bir deva bulmak için bağrındaki yaraya
Toplanmıştı garipler şimdi kervansarayı.
Bir noktada birleşmiş vatanın dört bucağı,
Gurbet çeken gönüller kuşatmıştı ocağı.
Bir parıltı gördü mü gözler hemen dalıyor
Göğüsler çekilerek nefesler daralıyor,
Şişesi is bağlamış bir lambanın ışığı
Her yüze çiziyordu bir hüznün kırışığı,
Git gide birer ayet gibi derinleştiler
Yüzlerdeki çizgiler, gözlerdeki çizgiler
Yatağımın yanında esmer bir duvar vardı,
Üstünde yazılarla hatlar karışmışlardı.
Fani bir iz bırakmış burada yatmışsa kimler
Aygın baygın maniler, açık saçık resimler.
Uykuya varmak için bu hazin günde erken,
Kapanmayan gözlerim duvarlarda gezerken
Birden bire kıpkızıl birkaç satırla yandı,
Bu dört mısra değildi, sanki dört damla kandı.
Ben garip çizgilerle uğraşırken baş başa
Rastlamıştım duvarda bir şair arkadaşına:

***On yıl var ayrırım Kınadağı'ndan
Baba ocağından, yar kucağından
Bir çiçek dermeden sevgi bağından
Huduttan hududa atılmışım ben.***

Altında da bir tarih: Sekiz Mart otuz yedi...
Gözüm imza yerinde başka bir ad görmedi.
Artık bahtın açıktır, uzun etme arkadaş,
Ne hudut kaldı bugün, ne askerlik, ne savaş,
Araya gitti diye içlenme baharına,
Huduttan götürdüğün şan yetişir yarına.
Ertesi gün başladı gün doğmadan yolculuk,
Soğuk bir mart sabahı, buz tutuyor her soluk.
Ufku tutuşturmadan fecrin ilk alevleri,
Aramızda kalıyor şehrin kenar evleri.
Bulutların ardında gün yanmadan sönyüyor,
Höyükler bir dağ gibi arkadan görünüyor...
Yanımızdan geçiyor ağır ağır kervanlar,
Bir derebeyi gibi kurulmuş eski hanlar,
Biz bu sonsuz yollarda varıyoruz git gide,
İlk dağ ortasında boğulan bir geçide.
Sıkı bir poyraz beni titretirken içimde
Geçidi atlayınca şaşırıdım sevincimden:
Ardımda kalan yerler anlaşırken baharla,
Önümdeki arazi örtülü şimri karla.
Bu geçit sanki yazdan kışı ayırıyordu,
Burada son fırtına son dalı kırılıyordu.
Yaylımız titretirken yolları aynı hızla,

Savrulmaya başladı karlar etrafımızda.
Karlar etrafı beyaz bir karanlığa gömdü,
Kar değil gökyüzünden yağın beyaz ölümdü...
Gönlümde can verirken köye varmak emeli
Arabacı haykırdı: İşte Araplı Beli.
Tanrı yardımcısı olsun gayri yolda kalana,
Bir menzile vararak atları çektik hana.
Bizden evvel buraya inen üç dört arkadaş
Kurmuştu tutuşan ocağa karşı bağdaş.
Çıtırdayan çalılar dört cara can katıyor,
Kimi haydut kimi kurt masalı anlatıyor...
Gözlerime çökerken ağır uyku sisleri
Çiçekliyor duvarı ocağın akisleri
Bu akisle duvarda çizgiler beliriyor,
Kalbime ateş gibi şu satırlar giriyor:

***Gönlümü çekse de yarin hayali
Aşmaya kudretim yetmez cibali
Yolcuyum bir kuru yaprak misali
Rüzgarın önüne katılmışım ben.***

Sabahleyin gökyüzü parlak, ufuk açıldı,
Güneşli bir havada yaylımız yola çıktı...
Bu gurbetten gurbete giden yolun üstünde
Ben üç mevsim değişmiş görüyorum üç günde.
Uzun bir yolculuktan sonra İncesu'daydık,
Bir handa yorgun argın tatlı bir uykudaydık.
Gün doğarken bir ölüm rüyasıyla uyandım,
Başucumda gördüğüm şu satırlarla yandım:

***Garibim namıma Kerem diyorlar
Aslı'mı el almış harem diyorlar
Hastayım derdime verem diyorlar
Maraş'lı Şeyhoğlu Satılmış'm ben.***

Bir kitabe kokusu duyuluyor yazında,
Korkarım yaya kaldın bu gurbet çıkmazında.
Ey Maraş'lı Şeyhoğlu, evliyalar adağı,
Bahtına lanet olsun aşmadınsa şu dağı,
Az değildir, varmadan senin gibi yurduna,
Post verenler yabanın hayduduna kurduna,
Arabamız tutarken Erciyeş'in yolunu:
"Hacı dedim bildin mi Maraş'lı Şeyhoğlu'nu?"
Gözleri uzun uzun burkuldu kaldı bende,
Dedi: "Hana sağ indi, ölü çıktı geçende"
Yaşaran gözlerimde her şey artık değişti,
Bizim garip Şeyhoğlu buradan geçmemişti...
Gönlümü Maraş'lı'nın yakıtı kara haberi.
Aradan yıllar geçti işte o günden beri
Ne zaman yolda bir hana rastlasam irkilirim.
Çünkü sizde gizlenen dertleri ben bilirim,
Ey köyler, hududa bağlayan yaşlı yollar,
Dönmeyen yolculara ağlayan yaşlı yollar,
Ey garip çizgilerle dolu han duvarları,
Ey hanların gönlümü sızlatan duvarları...

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL

İtalya'da "Il Sole 24 Ore" Adlı Gazetenin "Kuzey-Doğu" Sayfasının "Arkeoloji" Bölümünde "Tyana" ile ilgili Olarak Çıkan Yazı;

Çeviren: Prof. Dr. Asım TANİŞ

FİLOZOF APOLLON'UN IŞIĞINDA ESKİ TYANA KENTİ YENİDEN ORTAYA KONUYOR

Kervanların, Hıristiyan Hacıların ve puta tapanların izledikleri yolda, Padova'dan Tyana'ya: Padova ve Venedik Üniversitelerinden, Güney-Doğu Türkiye'ye doğru yola koyulmaya hazırlanan bir arkeoloji heyeti, bir zamanlar İstanbul'dan çıkıp, Kapadokya ve Toros Dağları'nı geçtikten sonra Suriye'ye ulaşarak, doğunun ortasına götürülen yolun üstünde bulunan çok eski bir kentin yaşamına ışık tutacak. Bugünkü adı Kemerhisar olan Tyana, Hititler tarafından kurulmuş olup, en parlak çağını Roma İmparatorluğu döneminde yaşamıştır. Askeri ve ticari açılardan izlenen büyük önemdeki yollar yönünden bir sınır ve zorunlu geçit yeri olmasını sağlayan coğrafi konumu nedeniyle zaten önemli bir kentti. Tyana'nın ününü perçinleyen, kuşkusuz, onun yetiştirdiği, en ünlü tanınmış kişisi Apollon'dur. M.S. I. Yüzyılda yaşamış olan Apollon, eski felsefe ve tinsellik dünyasının en çok bilinen ve tartışma konusu yapılmış kişilerinden birisidir. Yeni pitagorcu, engin bir etkileme gücüyle, o daha sağken bile bir peygamber, ermiş, hastaları iyileştiren, mucizeler yapan kişi olarak ün kazanmıştı. Ölümünden sonra ise, Suriye'den gelme Roma kraliçesi Giulia Domna'nın ona taparcasına saygısı, Apollon'un ününün daha da artmasını ve onun tanrısal kişilikli birisi olmasını sağlamıştır. Bundan özellikle, Tyana kazançlı çıkmış ve bir hac ve inanç etkinlikleri yeri olup, zaten gelişmiş ticaretini güçlendirmiştir. Sıcağın cayır cayır yaktığı, çöle benzeyen toprakta çok seyrek görülen su kaynaklarına kolayca ulaşmasını sağlayan yer biçimsel yapısının da yarattığı ayrıcalık nedeniyle, Tyana M.S. II. Yüzyılda görkemli bir sukemerlerine kavuşmuştur. Bu su yolu, sayısız kaynakların suyunu büyük bir havuzda topladıktan sonra, yeraltından geçip bir noktada açığa çıkıyor, kent merkezine yakın bir yerde ise, büyük bir bölümü bugün bile görülebilen yarısı toprak içindeki kemerlerle kendine özgü bir yol izliyordu. Saygıya değer her Roma dönemi kentinde olduğu gibi, sukemerleri ilk elde hamama su sağlıyordu. İşte bu nedenle, İtalyan Arkeoloji Heyeti'nin yapacağı en önemli çalışma da özellikle suyolunun iki ucunun, yani bir yandan suyun çıktığı

havuzun ve suyu toplama düzeninin, öbür yandan da kentin çeşitli bölgelerine suyu dağıtan ve bir çeşit "su dinlendirme-arıtma düzeni" işlevini üstlenmiş, suyun aktıldığı havuzla bağlantılı hamamın yapısını belirleyip kazı yapmak olacaktır. Padova Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Gudio Rosada yönetimindeki bilim adamlarının geçen yıl yaptıkları ilk incelemeler, başka pek çok araştırma olanağının olduğunu, kentin hemen yakınlarındaki bir yapının bu bölgeden geçen sayısız yolcular için bir konaklama yeri yani bir kervansaray olabileceğini ortaya koymuştur. Ve sonra, tümüyle araştırılması gereken bir alan, ünlü bir Zeus tapınağının varlığını ortaya koyabilecektir. Burada, geçmişte yaşamış insanlara göre, "doğrucu, gerçeği ortaya koyma" gibi doğaüstü özellikleri olan bir su kaynağı varmış ve burada yıkanan yalancılar, yalancılıkları yüzünden gerçekten de bir hastalığa tutuluyormuş. Sözüümüze, Apollon'la ilgili güzel bir ayrıntıyla bağlayalım. Kemerhisar'dan aşağı yukarı 5 km. uzaklıktaki bir büyük ören alanı (yapılan pek çok "kaçak" kazının da gösterdiği gibi) Roma döneminin çok mimari incisini saklamakta olup, tapılırcasına saygı görmüş, mucizeler yapmış ünlü filozof konusunda da bize yeni bir şeyler anlatabilecektir. Padova Üniversitesi ve Dışişleriyle birlikte araştırmaya ön ayak olan, "Venedik Bölgesi Klasik ve Doğu Uygarlıklarını İnceleme ve Araştırma Merkezi" uzmanlarına göre, Tyana çok yakında kuşkusuz arkeologlar için olduğu gibi, turizm açısından da yeniden bir ilgi alanına dönüşebilir. Venedik Üniversitesi'nden (emekli) öğretim üyesi Asım Tanış'ın da incelemesi sonucu, kazı çalışmalarının yapılmasına yardımcı olan Türk yetkililerinin yalnızca akademik açıdan değil, aynı zamanda bugün Kemerhisar'ın içinde bulunduğu Niğde Valiliği ile Padova ili arasında "kardeş il" ilişkileri girişimlerinde ön ayak olmaları bir rastlantı sonucu değildir. Ulaşılmak istenen amaç, Türk turizminin geleneksel yerlerine eklenecek büyük bir arkeolojik park yaratarak turistler için görülecek yeni bir yer sunmak ve belki de en eski Hıristiyan hacılarının geç-eski çağın "yalancı peygamberleri"nden özellikle Tyanalı Apollon'un düşündürücü kişiliğinden de etkilenerek, anlattıkları efsaneyle karışık olayları yeniden yaşatmaktadır.

Ethem İlhan OLGAY

Dil Yâre'si Gibi Yâre Bulunmaz

Eski hekimler dilimizi; sağlık durumumuzun aynası olarak görürlerdi. Dilimiz sosyal bünyemizdeki rahatsızlıklarımızı da ne güzel aksettiriyor. Yarım yüzyılda (1960 sonrası) dili değiştirip, Türk'ü fikir üretmez, çünkü yazarlarını anlayamaz hale getirdiler, binlerce yılda oluşan muhteşem Türk kültüründen kopardılar. Öz Türkçeleştireceğiz derken hiçbir kural tanımadan dilde anarşi yarattılar. Örnekler verelim: tamamen Latin gramerinden alınan ve Ermenice de var olan "sel", "sal" eklerini gelişigüzel, kelimelerin sonuna getirerek kelimeler üretmeyi marifet bildiler. Hani "sel", "sal" isim köklerinin sonuna takılırdı. İlkokul talebelerinin bile bildiği; fiil köklerinin sonuna gelen eklerin, isim köklerine gelmeyeceği kuralı ne oldu? Tarımın, paranın, duygunun sonuna getirdikleri gibi; görmek, işitmek fiillerinin de sonlarına getirip, "görsel", "işitsel" gibi keyiflerine göre kelimeler ürettiler. "Tarımsal Kredi" denileceğine "Tarım Kredisi", "duygusalım" denileceğine "duyguluyum" dense daha güzel olmaz mı? Halbuki "duygusalım" dendiğine göre "cesursalım", "hastasalım" gibi saçmalıklarda yapılabilir. "doğumsal hastalıklar" diyorlar, o zaman "kulaksal, burunsal" hastalıklar uydurulmaz mı? Bir kere anarşi başlamasın. Farsça "Rast" kelimesinden "rastlantsal" ürettiler. "Şeref" Arapça'dır diyerek yerine "onur" kelimesini getirdiler. Onur Fransızca "Onör" den gelmektedir. Arapça'dır diye "mecburi" yerine "zorunlu" kullanılıyor. Halbuki mecburi olan her şey zor değildir. Yardımlaşma, kul hakkına riayet, sevgi, saygı, dürüstlük bizler için; yeme-içme kadar mecburi şeylerdi. Bugün zoru hatırlatan "zorunlu" kelimesiyle ifade edilen o güzel şeyler "zor" oldu güzel insanlar bulmak "zor"laştı. Şurası muhakkak ki zamanında beş kıtaya hükmetmiş, binlerce yıllık mazisi olan Türk milleti; elbette pek çok ülkeyle kültür alışverişinde bulunmuş, fakat aldıklarını kendi ihtişamına yakışır tarzda üstün deha ve estetiği ile yoğurup, o derece zengin kültüre ve dile sahip olmuştur, "Türk gibi güçlü". Meşhur Reolhause İngilizce-Türkçe lügatının 1890 yılında yapılan baskısının önsözünde, konuşulan Türkçe de (yüz bin kelime) bulunduğu kayıtlı, o zaman İngilizce kelime sayısı da yüz bin. Bu lügatı neşreden "İngilizce ve Türkçe dünyanın en zengin ve en güzel iki dilidir. Bu dillerin lügatını basmaktan şeref duyuyorum" diye yazmıştır. Şimdi elimizde maalesef, konuşulan

Türkçe'nin ancak (on bin kelimesi) kalmıştır, İngilizce'nin kelime hazinesi (bir milyona) yükselmiştir. Öz Türkçe sözlüğümüz basıldı, Öz Türkçe kelime adedi sadece (3175 kelime). En ilkel kabileler bile (4000) kelimeyle konuşuyor. Batılı, ilk eğitimde çocuklarını (yetmiş bin) kelimeyle okuturken bizim ilk eğitim seferberliği için hazırlanmış kitaplarımızdaki kelime sayısı (yedi bin). 1890 yıllarındaki yüz binlerden on bine düşüş, dil yâremizin nasıl derin olduğunu herhalde izah ediyor, birde uydurukçalar her şeyimizde olduğu gibi dilimizde de ciddiyetsizliğimizi sergiliyor. Televizyon izliyorum diyoruz. Polis hırsız yakalayabilmek için hırsızın bıraktığı izleri araştırır, iz sürer, fakat polis hırsız seyretmez. Ama biz televizyonu seyrederek değil mi?

Evet kelimelerimizde Türk'ün kudreti, estetiği, ruhu, disiplini vardı. Muhammed ismini çocuklarımıza isim yaparken "Mehmed"e çevirme çevirme zerafet ve inceliğini göstermişiz ki çocuğumuza kızdığımızda "Hz. Muhammed"e ayıp olmasın. En kıymetli varlığımıza da "Mehmetçik" demişiz. "Anadolu" demişiz, "Anatolia" değil. Düşmanlarımızın korkulu rüyası "Mehmetçik", "Anadolu" Türkçe değil mi? İşte "Türkçe" budur; kökeni nereden gelirse gelsin, kendi ruhumuzla yoğrulup kendi bedenimiz olmuş. Zenginleşmişiz, fakirliğe talip olmak akıl kârı mıdır?

Kullandığımız her kelimenin ardında bir tarih olduğunu unutmamalıyız. Klâsik sanat ve edebiyatımızdaki güzel sözler ortak hazinemizdir. Geçmişimizden öğ almak isteyen Anadolu'muzu Anatolya yapmak hevesiyle yanıp tutuşan düşmanlarımızın emellerine alet olmamalıyız. Türk dünyası yazarları kurultayında Azeri şair Bahtiyar Vahapzâde şöyle demiş: "Biz bütün zulüm ve çile rejimine, diktanın getirdiği alfabe değişikliğine rağmen dilimizden kopmadık. Hür bayrağı göklerde dalgalanan Türkiye Türkleri olarak siz, nasıl koptunuz güzelim Türkçe'den, niye fakirleştirdiniz Türkçe'mizi?". Öztürkçeleştireceğiz diyorsunuz, uydurduklarınız ne Türkiye de nede dünya Türklerinin bulunduğu hiçbir yerde anlaşılıyor. Bu ne biçim gayret? Atatürk'ün güneş-dil teorisine nasıl sarıldığına, bütün dünya dillerinde Türkçe'mizin izleri olduğuna inandığını gösteren, okuduğum bir hatıra yazıyı sunuyorum; Atatürk Sivas'a son gelişinde bir geometri dersine girer: "Muallim bey, iki yatay çizgiye ne diyorsunuz?" diye sorar;

- "Paralel diyoruz efendim."
- "Paralel ne demektir, kökü nedir o kelimenin?"

Muallimden ve talebelerinden: Lâtin'dir, Fransızca'dır vs. cevapları alır. Bu cevaplar onu son derece üzer ve sınırlendirir. Paralelin "beraber"den geldiğini, "okey" kelimesinin de "ok-yay" kelimelerinden geldiğini izah eder. O en büyük Türk milletçisidir. Dilimize öztürkçe kelimeleri katarak daha da zenginleştirmeyi düşünmüş, ama daha da fakirleştirmeyi asla kabul edemezdi. Hatta bazılarını dil inkulâbı için görevlendirdiğinde; tasfiyeciliğe ve uydurmacılığa gidileceğini üstün dehası ile sezmiş ve: "Çıkmaza girmişizdir, dilimizi bu çıkmazda bırakamayız, Tabii yola döneceğiz" buyurmuştur. O; dilimiz gibi, kültürümüzü, inançlarımızı yitirip, dejenere olacağımız günlerin tehlikesini sezmişti. İşte bu perişanlığımıza örnek olarak şu satırları birlikte okuyalım: "(a) ya damlama biçimindeki bir deyimcenin he yadansalı deyimceyi tamamlayan tüm bağımsız değişkenlerin gerçek yada değillermiş görünümlerinin velenmesinden oluşan o deyimceye yadalama tek biçimdedir denir." Bir şey anlayabildiniz mi? Ben tıbbi neşriyatı takip ederken de bazen bu gibi ifadelerden dolayı anlamakta zorlanıyorum.

Evet, bir zamanlar Ahmet Mithat Efendi; ağdalı Osmanlıca'dan şikayet ediyordu: "Gele gele Osmanlı kitabeti o dereceyi bulmuştur ki, kaleme alınan bir şeyi ne Arap, ne Azeri nede Türk anlamayarak bu lisan, yalnız birkaç zat arasında tedavül eder bir lisan-ı hususi hâline girmiştir". İşte, daha evvel sunduğum yazı da sayın Ahmet Mithat Efendi'nin söylediklerine ne kadar benziyor. Herhalde bu bizim ezeli derdimizdir; aydın geçinen zümreler halktan kopuyor, kendilerini kaf dağında görüyor, ayrı kültür ve ayrı lisanslar uydurup sadece kendi aralarında anlaşıyor. Bugünkü halkın feryadını duymayanlar böyle türüyor...

Bir yandan tarihe maal olmuş kelimelerimizle oynarlarken, bir yandan da yabancı kelimeleri alış-veriş merkezlerimizi, çocuklarımızın, torunlarımızın alış-veriş malzemelerini, oyuncaklarını, çizgi filmlerini ve işyeri levhalarını işgali kendimizden kopuşun korkunç belirtileridir. Sadece benim evin muhitindeki işyerleri levhalarından örnekler sunuyorum; ellerim titreyerek, kalbim kan ağlayarak, milli duygularım galeyara gelerek:

"First Class Living" (mobilyacı), "Lighting Collection" (abajurcu), "Linea Decor" (mobilyacı), "Architect" (kırtasiye), "Water Technology" (muslukçu), "Water Purification System" (su arıtma sistemi), "Cafe Espri" (kahvehane), "Modele Cuaföre" (berber). Kendi kültürümüzü, geçmişimizi inkar ettikçe ne hallere geldik. İstanbul'u fethettiğimiz zamanlar bütün Avrupa kiliselerinde çanlar çalarak yemin etmişlerdi; "Bir zaman

geri döneceğiz, geri alacağız" diye. Gerimi döndüler ya Rabbim!.. Şimdi biz Cahit Sıtkı Tarancı'dan bir şeyler aktaralım da, belki kendimize geliriz: "Elimde Türkçe gibi güzel bir lisânım var. Kelimede sır saklıdır. Kelimenin bir değil, birkaç anlamı, kavramı, tadı, rengi, gölgesi, ışığı, çağrışımı, büyüğü vardır. Yeter ki o okşansın ve mısranın en yakışan yerine konsun." İşte moral alabilecek Remzi Oğuz Arık'tan bir parçacık: "Sen bütün mahrumiyetlere, talihsizliklere rağmen çevrene bak; öyle bir vatanın çocuğusun ki, orada daha yüz nesle yetecek nimet, bir milyon kabına sığmaz hasetçiye yetecek şan, şöhret kaynakları, imkanları var. Bütün milletlerin takdirle, imrenerek bakacağı büyük millet çocuğu olduğunu göstermeye namzetsin".

En büyük moral kaynağımız ve rehberimiz Atatürk: "Türk çocuğu atalarını tanıdıkça kendide daha büyük işler yapmak için kuvvet bulacaktır" buyuruyor. Ama biz ana dilimizi yitirmekte, değil atalarımızı, analarımızı bile anlayamaz hale geliyoruz. Lütfen aklımızı başımıza toplayalım.

Enderin saygılarımla.

Açıklama: "Mahalli deyimler sözlüğümüz" bende bu araştırma beyecanımı uyandırdı.

- Dil: lisan, dil, gönül, kalp, yürek: Bizim hem dilimiz, hem yüreğimiz yaralı.
- Levhalarındaki "First Class Living" gibi kelimelerin önünde parantez içindeki (mobilyacı) gibi yazılar bizim açıklamamızdır. Dükkan levhası sadece "First Class Living" vs. şeklindedir.
- Haydi "bay!" diyeceğim ama bu kelime yerine dağlar gibi yüce, muhteşem "Allah'a ısmarladık" kelimesi benim olduktan sonra "bay", "bay bay" demeye ne lüzum var? Ama sanıyorum ki yabancı dille eğitim yapan misyoner okulları da bizi bizden aldı, elimizde değil.
- Bir de şöyle düşünelim; Fransız'ı, İngiliz'i, Alman'ı; kullandıkları kelimeler Latin asıllıdır, Yunan asıllıdır filan diyerek kelimelerini ayıklamaya kalksalar ellerinde ne kalır. Lütfen fakirliğe değil zenginliğe özenelim. Kelime adedi çoğaldıkça belki tembel kafalara zor gelecek ama, psikiatri hocamız buyururdu ki: "Bir insan ne kadar çok kelime biliyorsa o kadar akıllıdır". Tekrar Allah'a ısmarladık!...

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Tarihte Bir Niğdeli; Hacı Yüzbaşı Ahmet Rifat EFENDİ

Geçtiğimiz yüzyıl içerisinde yaşamış, köhnemiş Osmanlı İmparatorluğu enkazı üzerinde dev gibi ve çağdaş bir Türkiye Kuran Atatürk ve İsmet İmönü'nün okul arkadaşı ve sınıf arkadaşlarından olan Hacı Yüzbaşı A.Rifat Efendi (ERCAN), 1880 yılı, Eylül Cumartesi günü saat 3.00 da dünyaya

gelmiştir. Ahmet Necati Efendinin oğludur.

Ahmet Rifat (ERCAN) Efendi, ilimizin yetiştirdiği büyükler düzeyinde olanlardan Baytar Nail, Efrahim ve Nisari Hoca Efendilerin çağdaşlarındandır.

Osmanlı yönetiminde olmasına rağmen Hıristiyan ve Rum ağırlıklığı nedeniyle o zamanlar Diyar-ı Rum olarak kabul edilen Orta Anadolu'nun Niğde, Konya, Kayseri ve çevresinin Türkçeleştirilmesi için 16 ve 17. asırlarda hüküm süren devrin padişahı bu bölgenin tamamen Türkçeleştirilmesini amaç edinmiştir.

Nitekim İstanbul'un fethinden önce ve sonra ve hatta İslam devletleri zamanında bile uç beyleri tarafından Başkent Bursa ve İznik'e uç beyleri tarafından getirilmekte olan yardımlar Diyar-ı Rum'da engelleniyor ve yağmalanıyor hatta askerler şehit ediliyordu.

Türklerin Anadolu'ya Yerleşmeleri: Anılan nedenlerle Halep'te yaşamakta olan çok kültürlü alim ve Fadil aynı zamanda çok cesur Halep'i ailesini bu İnterlanda yerleştirmiş ve buraların Türkleştirilmesi ve İlamlaştırmasına memur ve mezun kalmıştır. Ailenin büyüğü İbrahim Halep'i Halebişerhi diye faydalananlar Kuranı Kerim ve İslam ağırlığı olan eserlerin Türkçe'ye çevrilmesinde emeği geçen değerli mütefekkirlerdendir. Diğer aifelerinde bu bölgede görevlendirilmeleri ile Türkler tamamen Anadolu'ya yerleşmişlerdir.

İbrahim Efendi ilk olarak Konya'ya gelmiş ve çalışmalarına başlamıştır. Oradaki oğullarından bir kısmını Mısır ve Bursa havalisine Mustafa Muhlis adlı oğlunu da Niğde'ye göndermiştir. Halen türbesinin bulunduğu Melendiz köyüne yerleşmiş, o da Eski Gümüş köyü halkının

isteği üzerine oğlu Hacı Osman Efendiyi orada Hatip olarak görevlendirmiştir. Köy halkı kendisini bırakmamışlar Abdiler'den Mehmet Efendinin halası ile evlendirmişlerdir.

Bundan sonra Hatipzadeler adı altında aileleri büyümüştür. Onun oğlu hem hatip hem de Niğde vilayetindeki değerli çalışmaları ile temayüz etmiş, oğullarından Ahmet Rifat Efendi'nin Niğde Rüştüyesini bitirdikten sonra (subay) olmasını istemişti.

Niğde valiliğinden İstanbul vilayeti celilerine yazılan yazı üzerine onların yardım ve alakaları ile önce askeri idadiyi bitirmiş, sonra harp okulunda 1901-1903 tarihlerinde okumuştur. Umumiyetini müteakip 111 sicil no ile 1903 (hicri 1319) yılında Mülazımı Evvel rütbesi ile orduya intisap etmiştir. Ve böylelikle Hacı Yüzbaşı Ahmet Rifat ERCAN askeri idadide dahil 1888'lerde girdiği askeri okullardan 1903 yılında Mülazım olarak mezun olmuştur.

Bir müddet İstanbul da görev ifa etmiştir. Bu sıralarda Bosna-Hersek, Kosova, Komanova, Makedonya için için kaynadığından orada görevlendirilmiş, bu yerlerde her ne kadar Türkçe konuşulsa da, Sırpça hakim bir dil olduğu için yavaş yavaş Sırpça ve Boşnakça da öğrenmiştir. Bu arada Türk ailelerinden Kosova müftüsü ile tanışmış, daha sonra onun kızlarından Zeynep hanımla evlenmiştir.

Daha sonra İstanbul da bir görev isteyerek hanımı ile birlikte İstanbul'a gelmiştir. Edirne Kapıda kendisine satılan vakıf arazideki eve yerleşmiştir. Burada Suphi ve Hayri adlı iki oğlu olmuştur.

Bu arada itilaf devletlerinin Balkanlara yerleşmek için savaş açması üzerine Tekrar Sırbistan da görevlendirilmiş, çok güç şartlar altında görev yapmış ve tabur ile birlikte esir edilmiştir. Esaret hayatında Sırlar tarafından pek fena eziyet ve işkencelere maruz bırakılmıştır.

Daha önce esir aldığı bir Sırp askerini öldürmeyip bağışlamaları ve bırakmalarından epeyce bir müddet geçip kendiside esir olunca Cuma günleri teşhir için sokaklarda gezdirilip hakarete maruz bırakıldıklarında, o er Ahmet Rifat'ı tanımış ve her gün bir litre süt getirerek sağlıklı kalmasını sağlamıştır. Her gün bir bir Türk askeri öldürülmekte olup Rifat Efendi sırasını beklerken, esir değişimi olmuş, İstanbul'a birliğine dönmüş, ailesi ve çocukları ile buluşmuştur.

1913 de Balkan Savaşı çıkması üzerine Bulgaristan da görevlendirilmiş ve orada tekrar esir düşmüştür. Onların eziyet ve işkencelerine maruz kalmıştır. Balkan savaşı sona erdikten sonra İstanbul'a gelmiştir. Ancak bu ara çiçek hastalığına yakalanmıştır. Ele geçirilirse öldürüleceği endişesiyle komşu evlerinde saklanmış, biraz iyileşebilince kaçak yollardan Gelibolu'ya gelmiş, oradan Çanakkale'ye geçmiştir. Sicil numarasını bildirerek kendisini subay olarak tanıtmıştır. Hastalığı sürdüğü için levazım subayı görevi verilmiştir. Şifa bularak cepheye tekrar katılmıştır.

Çanakkale savaşının zaferle sonuçlanması üzerine İstanbul da ailesini bırakmış ve bir yolunu bularak Anadolu'ya geçmiştir. Çünkü İngilizler Serv muharebesi gereği askerleri terhis ediyorlar, subaylardan yakalayabildiklerini öldürüyorlardı.

Daha sonra Kurtuluş Savaşına iştirak etmiş, 9 Eylül Zaferinden sonra İstanbul'daki ailesini İzmir'e getirmiştir.

Savaşın sonra bir çok birliklerde muharip ve daha sonra askerlik şube ve dairelerinde hizmet ifa etmiş, 1937 de Avanos A. Şb. Başkanı iken emekli olmuş ve memleketi Niğde'ye yerleşmiştir.

Subaylık ve sivil yaşamında birkaç kez hacca gittiği için memleketindeki insanlar kendisini Hacı Yüzbaşı diye isimlendirmişlerdir. Onun için Hacı Yüzbaşı (Ercan) Efendi denmiştir.

Ahmet Rifat (Ercan) Efendi, emekliliğinden sonra mevkisiz ve mekansız belirsiz doruktaki milli şahsiyetlerden biridir.

Öğünçsüz sağladığı üstünlük anlatılan unvanının halkın gönlünde taht kurması şeklinde olduğu ifadesiyle özetlenebilir. Onun için halkın sezgisi yeterlidir.

Niğde de Eskiğümüş mahallesinde her sorduğumuz kimse kısaca ve istinasız o zamanın en tanınan şahsiyetlerinden biridir diye cevap alacağımızdan şüpheniz olmasın.

Yukarda açıkladığımız üzere mevkisiz, mekansız, menfaatsiz ve beklentisiz hiç ve iç hesapsız; bunlardan ayrı olarak gönlü vatan ve millet sevgisiyle dolu, gerçek milliyetçiliğin doruğunda olanlardan ve insanlıkta zirveye ulaşmış (ekmek) yani tamamlanmış bir şahsiyet idi.

Böyleleri şöhret sevmeyiz, bu yüzden belirsiz gibi olurlar. Fakat devamlı tanınırlar.

Hacı Yüzbaşı Ahmet Rifat Ercan düşmanı olsa bile onun takdirini kazanacak bir yürekliliğin simgesi gibi idi.

Zamanımızda, günümüzde böylesi insanlar var mıdır? Evet vardır. Ne var ki görünmeyi, öğrenmeyi sevmediklerinden ortaya çıkmazlar. Çünkü onlar emretmez, hüküm ve saltanat sürmezler, bunlara sahip olmak istemezler. Ancak gönül zenginliği içinde yaşarlar.

Ahmet Rifat Ercan, bu duygularla dolu kişilik sahibi bir insan idi. Gönül zenginliği içinde, sıkıntılı anında daima kendine sığınır.

Toprağı bol mekanı cennet olsun.

Rahmetli Mehmet Emin ARISOY'dan;

Mirasıyedi, servetin kıymetini hiç bilmez
Namus ile çalışan olsa, serveti ölmez
Kaybolanlar bulunur, bazıları müstesna
Namus, Şeref, İtibar giderse geri gelmez.

Hor bakma şu torağa, o sana neler verir
Kuru, cılız tohumdur, sinesinde çimlenir
Dünyada cisim kalmaz, isim bırakmağa bak
Toprağı bakar gören, yine toprakta erin.

Her doğan gün bir bayram, yaşamayı bilene
Düşenin dostu olmaz, yalandan düste denel
Gününi zehir etme, hayal peşinde koşmal
Şükret, hele bir yol bak! Dertliye, inleyene.

Her yolu düz zannetme, belki sonu bir yarıdır
Tut elinden tutanı! Hayatta bu şıardır
Kötülüğe meyiletme, yardımlaş İNSANOĞLU!
Bir fincan kahvenin de kırk yıl hatırı vardır.

Kimseyi bakır görme ki ruhun yürececek
Dünyayı terkedince kimler neler diyecek?
Toprağında yetişen bir tutam taze otu,
Kim bilir nerde, ne gün hangi canlı yiyecek.

Yollar yılan gibidir, düz gider, eğri gider
Yolunu şaşırma, dostların bilmem ne der?
Her akıl üstün amma ondan da üstünü var
Kişiyi, dik kafası, her zaman berbededer.

Rubud Şad Olsun

Sabahat Varol INSEL

Geçmişte Kalan Güzellikler

"Hayat" denilen kavramı, "yalnızca canlı olarak sürdürdüğümüz, içinde bulunduğumuz zamandır" diye düşünenler olabilir. Böyleleri için 5 gün öncesi de eski, 5 yıl öncesi de, 5 asır öncesi de eski zamandır. Sadece yaşadıkları an önemli ve yeterlidir. Ömürde tüketilip bitirilen bir zaman dilimidir. Geçmişe dönüp bakmak akıllarının köşesinden bile geçmez.

Hayatı dolu dolu, içine sindirerek, anlamlı ve derin düşünerek yaşayanlar, hiçbir konuda sığ düşünmezler bilakis geçmişe özlem duyarlar ve kaybettiklerinin kıymetini daha çok anlarlar.

Kaybettiğimiz güzellikler, belleğimizin bir köşesine sıkışıp kalsa da... kalan tortuları mutlaka paylaşabileceğim birilerini bulabilirim ümidiyle kaleme aldığım "Geçmişte Kalan Güzellikler" sayıca ne kadarda çokmuş meğer... hepsini, her birini nasılda elbirliği ile yok etmiş, yaşatmak için hiçbir çaba harcamamışız. Oysa bunlar, Türk kültürünün ne kadar anlamlı parçaları, bağlayıcı ipleriymiş de hiç kıymetini bilememişiz. TOPLUMUN TUTKALI da diyebiliriz kaybettiklerimize. Öyle ya, onlar zaman içinde bir bir elimizden birer yıldız gibi kayıp giderken, toplumumuzun yapısında da bozulmalar olduğunu görüyoruz. Kıyıda köşede kalarak yaşatılmaya çalışılan bazıları, henüz tam bozulmamış küçük yerlerde, taşrada ayakta kalmak için savaş veriyorlar. Büyük kentlerde ise esamisi bile okunmuyor.

Zaman tüneline yolculuğa çıkıp ta anılarımı yokladığımda, modern çağımızın ve teknolojinin bize kazandırdıklarının yanında, neler alıp götürdüğünü düşündüm de, elimizden, dilimizden, töremizden, yöremizden ne çok nesnenin, kelimenin, deyim, göreneğin yok oluverdiğinin farkına vardım. Bunları konu başlığı olarak sıraladığımda, listedeki kayıpların yüzleri geçen sayıya ulaştığını hayretle ve üzüntüyle fark ettim.

"Bu bahsettiklerin nelerdir?" diye soracak olursanız, hangisinden başlayalım bilmem ki? Bunlar kimi zaman bir meslek, kimi zaman bizimle bütünleşen bir söz yada deyim, çoğu zaman da gelenek ve görenekler...

Çerçiler, esans satıcıları, faytonlar, horozlu aynalar, taş plaklar, tütün tabakaları, birinci sigaraları, radyo tiyatroları, yama bohçaları ve türlü eşyalar, daha neler neler...

Hayatımızdan çıkıp gitmişler...

İşte onlardan biri de "KUMAŞ MENDİLLERİMİZ" di. 1970'li yıllardı. Siyah beyaz TV ekranında sanatçı Erol GÜNAYDIN bir reklam filmiyle karşımıza geliyor ve, "at o çaputu, al bunu" diyerek elindeki kağıt mendili sallıyordu. İşte bu reklamlarla işlemeli, oyali, sırmalı, ipekli keten mendiller aramızdan ayrılıyordu. Kaybettiğimiz şey yüzlerce yıllık mendil kültürümüzdü.

Oysa ne kadar değerliydi sahibi için o mendiller. Sandıklara, bohçalara özenle yerleştirilir, buruşuk ve lekeli olmalarına hiç izin verilmezdi. Her biri kullanıldığı yere göre itibarlıydı.

Mendil ticareti başlı başına bir iş koluydu. Orta tabakadan nice yetim ve fukaranın, el emeği, göz nuru ve geçim kaynağı idi. Kapalı çarşıda "Yağlıkçılar Cad." adı verilen caddede yüzlerce yıl mendil ticareti yapıldı. Mendilin halk arasındaki eski adı "YAĞLIK"tı. Kibar muhitlerde ise "ÇEVRE" diye anılırdı.

Reşat Ekrem Koçu, "Türk Giyim Kuşam Sözlüğü"nde hem "mendil" hem de "çevre" başlıkları altında incelemelerde bulunarak tarihi bilgiler vermektedir.

- Osmanlı Sarayında, sultanlar ve hanım sultanlar, hanımlar ve hanım kızlar oyali, sırmalı, ipekli, işlemeli mendilleri hem kullanırlar, hem de yadigar olarak hediye ederlerdi.
- Cumhuriyet döneminde mendiller, giyim-kuşamın vazgeçilmez bir aksesuarı haline geldi. Kadınlar ve erkekler, belli bir kuralla mendil kullanır oldular. Erkekler, burun silmek, terlerini silmek için kullandıkları mendili, ceket veya pantolon cebine de süs mendili yerleştirirlerdi. Frak ve smokinle mutlaka beyaz mendil kullanılırdı.
- Bayan mendilleri erkeklerinkinden ufak, kenarları ajurlu veya dantelli olurdu. Gece elbiseleri için açık renk krep veya şifon mendil seçilirdi. Süs mendillerini, zarif bir şekilde ellerinde tutar, temizlik için olanları çantalarında taşırlardı.
- Gelin mendilleri, damat mendilleri çok özeldi.
- Bayram mendilleri vardı. papatyalı, menekşeli, poplin ekose yumuşacık. Arasına harçlık konarak, çocuklara bayram hediyesi verilir, onları alan

çocukların gözlerindeki ışıltı ve sevinçten, büyükler de mutlu olurlardı.

- Okul mendilleri vardı. Her öğrenci onu temiz ve ütülü olarak taşır, her hafta başında tırnak ve temizlik kontrolünde, küçük öğrenciler birbirlerine mendillerinin güzelliğini övünürlerdi.
- Birde evin babalarının satın aldıkları, yiyecekleri sarmaladıkları, file ve poşetlerin henüz olmadığı zamanlarda kullandıkları yağlıklar vardı.
- Bazı mendiller kişiye hazırlanırdı. Köşeciğine nişanlının adının harflerini işleyen genç kızlar, bu nakışları işlerken, maniler, türkülerde söylerdi.

"Mendilimin beyazı

Ben çekemem bu nazı" gibi.

- Her biri renklerine göre anlam taşırlardı;

Pembe mendil – Sevda

Beyaz mendil – Nazlı aşk

Sarı mendil – Tutkulu aşk

Eflâtun mendil – Ümitsiz aşk

Yeşil mendil – Gözyaşı

Al mendil – Seni seviyorum İNAN BANAI!..

demekmiş bir zamanlar.

- Mendiller üstüne türkülerde yakılıp söylenmiş;

Mendilim pembe pembe

Sevdiğim gönlüm sende

Söyle sevgili yârim

Senin gönlün kimde?

Mendilim benek benek

Ortası çarkı felek

Yazı beraber geçirdik

Kışın ayırdı felek.

Mendilimin yeşili

Ben kaybettim eşimi

Al, bu mendil sende dursun

Sil gözünün yaşını.

Mendilimde gül oya

Gülmedim doya doya

Dertlere kalıyorum

Günleri saya saya.

Diye ağıtlar yakılan, ayrılık acısını anlatanlar, kimselere açamadığımız sıkıntılarımıza ortak, dostluğa güvenilir SİRDAŞ mendillerimizde vardı. Onlar, tenhalarda göz yaşlarımızı kurular, hastalıkta-sağlıkta hep dost kalırlardı. İnsanlar ölümler gider ama mendili hep yaşardı.

İşte otuz iki yıl önce "At o çaputu, al beni" reklamının devreye soktuğu SELPAK Türkiye de üretilen ilk kağıt mendil oldu. Hatta reklam o kadar etkili oldu ki, ürünle markanın adları özdeşleşti.

Kumaş mendilin direnişi de 1990'lar da kırıldı. Artık tuhafiyecilere girip de "Kumaş mendiliniz var mı?" diye sorarsanız yüzünüze şaşkın şaşkın bakıyorlar;

"Artık satmıyoruz" diye cevaplıyorlar.

Paketinden çıkarılıp bir defa kullanılarak çöpe atılan, temizlik amaçlı sandığımız ama, kendisi çevreyi kirleten, yazık ki bize yararlı olacakken her yıl binlerce ağaca zarar verip yok edip ve mendil adını hiç hak etmeyen kağıt nesnelere!.. Nasıl da ortalığı istila ettiniz...

Yumuşacık, sıcacık, yardımsever, dost kumaş mendiller, bizden sonraki nesiller, sizi hiç hatırlamasa da, benim gönlümde, yüreğimde her daim yaşayacaksınız...

Leman GÜNALP

Dostlara Açılan Kapı

EVİMİZ

Evim deyince gözlerimizin içi güler, yüreğimiz sevgiyle kabarıp. Bizleri bağrına basan, mutlulukların, acıların yaşadığı, nice sırların saklı kaldığı ama, yalnız bizim olan evimiz.

“Bir evim olsun iki katlı, çatısı kırmızı kiremitli, pencereleri sokağa karşı, küçücük bahçesinde birkaç meyve ağacı, okşasın kulakları sebze fidelerine giden incecik bir su sesi. Çardakta güller arasında çay içilsin dostlarla... Çimenlerinde çocuklar oynasın, dallarında kuşlar cıvılasın...”

Hepimiz uğraşır didiniriz bir evimiz olsun diye, senelerce çalışır ufak birikimlerimizle bir ev alırız veya aileden kalma evimiz olur. Onu çok severiz, bir sevgiliye bağlanır gibi bağlanırsak evimize. Güzelleştirmek veya bozulan kısımlarını onartmak için özen gösteririz. İçinde mutlu ve huzurlu günler geçirmek en doğal isteğimizdir. İnsan denen bu en yüce varlık bütün güzelliklere layıktır. Bunca kahrımızı çeken evlerimiz bizler için kutsaldır.

Atalarımız; “Dünyada mekan, Ahrette iman” diyerek evin aile hayatındaki yerini ve önemini bildirmişlerdir.

Evler döşemesiyle, kullanım tarzıyla sahiplerine özeldir. İçinde yaşayanların kültürünü, zevkini, sosyal yaşantısını yansıtır. Aynı büyüklükte, aynı planda yapılmış olsa da kimsenin evi başkasına benzemez, her ev sahibine özeldir.

Sabahları dinlenerek kalkarız, ailemizle huzur içinde kahvaltı masasında çayımızı yudumlarken tatlı sohbetler eder, bazen rüyalarımızı anlatırız, zaman zaman gelecek günler hakkında planlar hazırlarız. Bütçemizi düzenler, ortak kararlar alırız. Hayaller kurarız çoğu zaman. Bir koşuştur hayata bütün evlerde, çoluk çocuk, her başlayan gün, tıpkı yeni doğan güneş gibi her gün yeniden tekrarlanan. Kimi gömleğini sorar, okul gereçleridir acele aranan. Ne pişirileceği takılır akla bunca telaş arasında...

Bazen dağınıktır evler, yaşanmışlığın bütün izleridir görünen, bazen derli topludur huzur veren. Evlerimiz her haliyle güzeldir, çünkü o bizimdir. Telaş içinde işlerimize, okullarımıza gideriz ama aklımız hep evimizdedir. İşlerimizi bir an önce bitirip evimize gitmek isteriz...

Bu güzel evler anlatır bize sadece güneşin ısıtmadığını, bir pembe rüya, bir beyaz aydınlık sarar bütün evimizi gönlümüzle birlikte.

Dışarıda karda yağsa, yağmurda, rüzgar da esse, gece buz gibi soğuk olsa bile sıcaktır evlerimiz. İçimizin sıcaklığıyla, sevecen duygularımızla evimizi daha da ısıtırız. Bir çatı altında toplanmanın mutluluğunu duyarız. Aile içinde iş birliği yaparak bir dayanışma örneği veririz.

Dumanlar tüter bacalardan, pişen aşların kokusu emek emek yayılır. Akşam bir araya gelmeyi sabırsızlıkla bekleriz.

Kapımızdan girince bizlere ilk gülümseyen antremizdir. Salonumuz, odalarımız ve alıştığımız ev düzenimiz rahatlatır, saksı çiçekleri karşılar bizleri renk renk.

Hava kararıp perdeler örtülünce gizemlere bürünür evler, ışıkların bir bir yansısıyla aile bireyleri bir araya toplanır. Günlük olaylar tartışılır, dışarının karanlığı bu sevgi dolu sohbetlerle pırlı pırlı bir aydınlığa dönüşür evimizin içinde.

Bin bir emekle yapılan yemekler yenirken, isteyen müzik dinler, televizyon izler, çocuklar derslerini çalışır bu çatının altında. Soyunup uygun giysilerle günün yorgunluğunu gidermek için oturduğumuz rahat köşemiz bize cennetten farksız gelir.

Bilhassa çocukluğumuzun, gençliğimizin geçtiği evlerimizi hiç unutamayız, bizler için çok anlamlıdır. Hayallerimizde canlandırdığımız evlerimiz daha büyük, bahçeleri her bahçeden güzeldir. Sıcak yataklarımızda kedersiz uyurken çiçekli bahçelerde oynar, kuşlar gibi uçarız, melek oluruz düşlerimizde.

Bir avuç sevgiyle mutlu olduğumuz çocukluğumuz, yüzümüzün güldüğü güzel günler, senlerce orada umutların büyüyüp yüreklere sığmadığı hayallerle kucaklaştığımız kim bilir kaç mevsim geçirdiğimiz evlerimiz şimdi anılarımızda yaşıyorlar.

Bizlerde çocuklarımızı anlayıp onlara güzel günler yaşatırsak, onların ilerde evleriyle ilgili güzel anıları olacaktır sanırım.

Birkaç saatliğine evimizden ayrılırsak, tatile veya geziye çıkıp güzel otellerde konaklasak, aradan geçen zamanda evimizi özleriz. Hiçbir yatak kendi yatağımız, kendi evimiz gibi rahat gelmez bizlere.

Evimiz bize özeldir, evdeki diğer bireylerin yaşantısını da göz önünde bulundurarak özgürce yaşadığımız yerlerdir. "Evim evim güzel evim, sen bilirsin benim halim"

Gündüz pencerelerinden dünyayla bütünleştiğimiz o pencereler ki sabahları güneşi evimize taşıyan, akşamları sızan ışığımızla sokak karanlıklarına karşı koyan, balkonumuzdan gün batımı ve mehtabı seyrettiğimiz, ailecek huzur duyduğumuz hep güzel evimizdir.

Aile toplumumuzun temelidir. Mutlu evlerden mutlu aileler ve mutlu toplumlar oluşur.

Bir evi ey yapan içinde yaşayanların birbirine olan sevgisi ve hoşgörüsüdür. Bu hiçbir maddi varlıkla ölçülemez.

Herkese mutlu evlerde güzel bir yaşam diler sevgiler sunarım.

GÜZEL EVİM

*Başımı sokarak buzur bulduğum
Koyununda yatarak mutlu olduğum
Halimden anlayan ancak sensin
Benim için dünyalara değersin.*

*Bilsen ayrılınca nasıl özlerim
Gittiğim yerlere götürsem derim
Sıgmazsın kalbimden başka bir yere
Sesim yankılanır her bir köşede.*

*Gönlümün sarayı, başımın tacı
Gögüs gerdim yıllara kabramanca
Umutlarım, hayallerim, anılarım...
Sinende geçti bunca yıllarım.*

*Kapıyı açınca yüzüme gülersin .
Yorulmuşsun gir haydi dinlen derstin
Ocağında pişen tatl aşımısın
Gecemde, gündüzümde sırdaşımısın.*

Leman GÜNALP

Kapadokya'daki Niğde

Niğde ilinin geçmişi M.Ö. 7500 yıllarına kadar uzanır. Konya'nın Çumra İlçesindeki Çatal Höyükle hemen hemen aynı zamanlarda tarihlenen ve bize Niğde'nin geçmiş uygarlıklarını yansıtan köşk höyük buluntuları bu tezi doğrulamaktadır.

Medeniyetlerin adeta beşiği haline gelmiş olan Niğde'de bu uygarlıklara ait ve hala adeta geçen zamana meydan okurcasına ayakta olan eserler o günlerin birer şahidi konumundadır. Ancak buna rağmen Kapadokya denilince Niğde yerine hep Nevşehir gelmiştir. Oysa Kapadokya, Niğde-Nevşehir-Aksaray üçgenini içine alan, tarih haritaları incelendiğinde sınırları daha da genişleyerek Malatya'nın güneyine kadar uzanan bir alanı kapsamaktadır.

Niğde Turizmcileri olarak bir dönem Kapadokya'ya beşkentlik yapmış olan Tyana (Kemerhisar) ilin sınırları içinde olmasına karşın neden soyutlanıp Kapadokya'ya dahil edilmediğini anlayabilmiş değiliz.

Niğde'de doğal güzellikler ve kültürel objeler açısından oldukça ciddi bir turizm potansiyeli mevcuttur. Daha 1992'lerde ülkemizde başlayan dağ ve doğa turizmi ilimiz Aladağlar'da olgunlaşmış o günlerde 100-200 kişiyle başlayan faaliyetler bugün 10.000 kişilik bir turist potansiyeline ulaşmıştır. Aladağlar artık dağcılar arasında

Ismail TECİMER
Niğde İl Turizm Müdürü

dağcılığın başkenti olarak nitelendirilmektedir. Diğer taraftan Bolkar Dağlarında yaşayan ve çok nadir bir tür olan Ranaholtzi kurbağalarının hiçbir yerde eşine rastlanmamaktadır.

İnanç turizmi için oldukça önemli olan Mimarisinin eşsiz bir örneği durumundaki Alaaddin Camii de artık birçok üniversitenin sanat tarihi derslerine konu olmuş durumdadır. Çünkü kapısında güneşle birlikte oluşan bir sülliyet başka hiçbir ildeki eserde yoktur. Ayasofya'yla aynı tarihlerde yaptırılan nadir kiliselerden Konstantin Helena Kilisesi de yine yabancıların ilgi odağı haline gelmiştir.

Termal Çiftahan Kaplıcaları da birçok hasta için şifa dağıtan bir merkez konumuna gelmiştir. Diğer taraftan Kemerhisar'daki kazılar tamamlanıp antik kentler ortaya çıktığında Niğde bir Efes, bir Bergama kadar önemli merkez haline gelecektir.

Sonuç olarak Kapadokya bölgesi içinde yer alan Niğde, kültürü ve tarihiyle bölge içinde çok önemli bir paya sahip olup, özel müteşebbisler özellikle turizm sektörüne yatırım yaptıklarında daha da önemli bir gelişme gösterecektir.

Ali Ulvi ARIKAN

Sazalca Türküsünün Öyküsü

Sazalca (Taşlıca) Köyü 60 ev Rum, 36 ev Türk Etnik yapıda mini bir köydü. Şehre 9 km mesafede, rakımı 1600 m, Abu Hayat hava, içmeye Salih pınarlar, Marazoğlu Hakkı Bey kır atı peleyirli ve gösterişli kıyafeti ile köyden kör Göstentilin kızı Anestesya'ya aşık olur. Yine köyden Madam Ossiya Anestesya'ya aracılık ederek kaçırılmayı kabul ettirir. Ve hazırlıkları tamamlanınca iki bohçadan ibaret zati giysileriyle alelacele gece vakti Gümüşler Köyünde Ağa oğullarının evine sığınır. Burada üç gün boyunca Süleyman Ağa vasıtasıyla RUMLARIN Gulgulesini değerlendirip bilgi toplar. O dönemde Balkan Savaşı azınlık hakları gibi baskılarla Rumların temsilcisi Rum DESPOTU sancağı (ilçe) yöneten mutasarrıflığı harekete geçirilerek jandarmalara kendi ve civar köylerini didik didik aratırlar ama Marazoğlu Hakkı'nın izini bulamazlar. Hakkı Anestesya ile en kısa yoldan Maraş'a (Kahramanmaraş) ulaşmak için yola çıkarlar ve Maraş'tan Kadioğulları'na misafir olurlar. Altı ay süre kaldıktan sonra NİĞDE'ye gizlice dönerler. Ve sessizce Saray'a (Hükümet) gidip Kadı huzurunda hem İhtida (İslam olma) hem de evliliğin tescili sırasında Rumlar gruplar halinde Saray'ı basarak Anesteya'yı Bor ilçesine kaçırlar. Marazoğlu Hakkı Bey arkadaşları ile çare ve plan hazırlar, Süleyman Ağa Anestesya'nın vaktiyle Hakkı'ya verdiği iri kehribar tespahi yanına alarak Bor ilçesinde seyyar satıcı olur. Yüksek sesle sokaklarda günlerce dolaşır. Bir öğle vakti avlu kapısı aralığından Süleyman Ağa çağırılır. Anestesya Süleyman Ağa seni sesinden tanıdım, Hakkı'ya söyle ben bu kafirlere teslim olmam. Ancak, sen aynı le bana uğrak ver der ve gün gelir falan gün şu saatte topluca gelsinler yıldırım hızıyla kaçalım der.

**"Sazalcadan Çıktım Benzim Bozuldu
Ak Anlıma Kara Yazı Yazıldı."**

Marazoğlu Hakkı Bey arkadaşlarına haber ulaştırır, takriben 15 kişilik atlı grubu Okçu köyünde birleşip ani olarak Bor ilçesindeki evi basarak Anestesya'yı Hakkı Beyin Terkinde tekrar kaçırıp kendi köyü Sazalca'ya getirip korumaya alırlar. Anestesya'nın direnişi ile Rumlar susturulur. Anestesya da İslam olur, adı da ZEHRA konur. Hakkı bey o tarihlerde ilk posta telgraf teşkilatı Ermeni OSKAR tarafından kuruluyor idi. Bu komite içinde görevli oluyor. Hakkı beye kılavuzluk eden Süleyman Ağa yanık sesiyle düğünlerde Tef çalan tülüatçı yarı şair, gözü tok sadık kişiliği ile Anestesya'yı kaçırma olayını baştan aşağı yaşamış kişi olarak kız kaçırma olayını geriden geleceklere de duyurmak için yaktığı türkünün ilk mısrası:

**Sazalcadan çıktım ben de gelirim
İflab olmaz ben bu deritten ölürüm**

**Bir urum dilberi yaktı yandırdı
Al yanaktan bir buse verdi kandırdı**

**Alırım dedi de beni kandırdı
Uğramaz peşime yar tövbeler olsun**

**Sazalcadan çıktım benzim bozuldu
Ak anlıma kara yazı yazıldı.**

Yukarıdaki mısraları muhtevi Sazalcadan Çıktım türküsünü TRT'nin seçkin ses sanatçısı Nurettin ÇAMLIDAĞ'ın Niğde de Topçu alayında yedek subaylığı sırasında NURULLAH Beyin oğlu Nurettin BAYHAN'dan alarak Türk Radyosuna mal etmiş olup vakit vakit televizyon ve radyoda vatandaşlara dinletilmektedir.

**Bu aile kökeninden;
A. Ulvi ARIKAN**

Sazımızla Sözümlü Niğde

Ziya ÖZDAĞ

1944 Niğde Merkez doğumludur. Evli ve iki çocuk babasıdır. Kendisi bağlama çalar ve söyler. Bağlama çalmaya 13 yaşında başlamış ve 17 yaşına geldikten sonra sanatçı Ali ERCAN'la tanışmış ve ondan aldığı dersle müziğe kendisini tamamen vermiştir.

Ziya ÖZDAĞ, daha sonra Niğde Öğretmen okuluna girmiş ve bu okuldan 1965-1966 öğretim yılında mezun olduktan sonra Niğde'nin köylerinde öğretmenlik yapmıştır. Vatani görevi için er öğretmen olarak 1967 yılında Bitlis'in Adilcevaz ilçesine giden Ziya ÖZDAĞ 1969 yılında askerliği bittikten sonra tekrar Niğde il emrine öğretmen olarak atanmış ve sırasıyla Orhanlı, Dikilitaş kasabalarında öğretmenlik yapmıştır. 1976 yılında Niğde Yetiştirme Yurdunda Müdür olarak göreve başlamıştır. Daha sonra Halil Kitapçı ve Dumlupınar İlköğretim okullarında öğretmenlik yapmıştır. 1981 yılında Niğde de açılan İşitme Engelliler Okuluna Müdür olarak atanan Ziya ÖZDAĞ, bu okulda 15 yıl müdürlük yaptıktan sonra kendi isteği üzerine 1995 Ağustos ayında emekliye ayrılmıştır.

Niğde'mizin mahalli sanatçısı olarak ilimizin Türk Halk Müziğine yararlı katkılarda bulunan Ziya ÖZDAĞ, zamanın valilerinden rahmetli Bedri Nazlıoğlu'nun teşvikleriyle ekip halinde Niğde'nin köylerinde Niğde'nin halk oyunlarıyla ilgili derlemelerde bulunmuş ve bugün okullarda oynanan Niğde halk oyunlarının müziklerini 1981 yılında yerinde tespit etmiş ve bu alanda önemli bir eser bırakmıştır.

Ziya ÖZDAĞ, ilimizin sosyal ve kültürel faaliyetlerine gönüllü olarak her zaman katılmış, sazi ve sesiyle gecelere neşe katmış olup Niğde'mizi TRT de temsil etmiş bir sanatçımızdır. Kendisi plaklarda Niğde Türkülerini seslendirmiş ve halen TRT repertuarında Niğde Türküsü olarak 4 tane derlemesi bulunmaktadır. Niğde Üniversitesi ile de yakın ilişkilerini sürdüren Ziya ÖZDAĞ, Niğde Türkülerinin doğru ve özüne dayalı olarak çalınıp söylenmesine yardımcı olmuştur.

Niğde Halk Eğitimi Müdürlüğü ile yapmış olduğu çalışmalarda bağlama dersi veren Ziya ÖZDAĞ ilimizde çok öğrenci yetiştirmiştir. Eserlerinin söz yazarlığını da yapan Ziya ÖZDAĞ'ın TRT de okunan parçaları şunlardır:

*Çok verdi felek bu derdi
Dert verip, dermanı serdi
Dönüp, dönüp ağlasam da
Gelmez geri, dönmez geri.*

*Koyun kuzu meleşiyor
Herkes güllüp oynatıyor
Benim babtım ne karaymış
Dilden dile dolaşiyor.*

*Gurbet acı geldi bana
Buna nasıl can dayana
Kuşlar döndü yuvasına
Ağlasam da gelmez geri.*

Söz-Müzik: Ziya ÖZDAĞ

*Gül daldında çalı bitermi
Yiğide bir yar yetermi
Gurbetin kabrı bitermi
Aman, aman kime yanam.*

*Derdim varya dermanım yok
Yaralarım oyanım çok
O yar bende çıkmayan ok
Aman, aman kime yanam.*

*Babar geldi açmaz oldu
Güllerimin rengi soldu
İçim dışım dertle soldu
Aman, aman kime yanam.*

Söz-Müzik: Ziya ÖZDAĞ

*Bülbül neden hep ağlarsın
Hem ağlar hem de yanarsın
Yoksa sende benim gibi
Gülyarinimi ararsın.*

*Anladım dinmez gözyaşım
Ne faydaki yok yoldaşım
Bülbül ötme yanık, yanık
Bak geldi başa ayrılık.*

*Bülbül uçtu kondu dala
Ağla sevdiceğim ağla
Evel böyle değildin
Şimdi karaları bağla.*

Söz-Müzik: Ziya ÖZDAĞ

Sabri ÖZDAĞ

Sazımızla Sözümüzle Niğde

Ozanımız Sabri ÖZDAĞ, 1945 yılında Niğde merkez Yenice mahallesinde dünyaya gelmiştir. Babası Hakkı Bey, annesi Raife hanımdır. 3'ü kız, 2'si erkek olmak üzere 5 kardeşin ortancasıdır. Bir yaş büyüğü olan Ziya ÖZDAĞ da Niğde'mizin gurur duyduğu derleme ve bağlama sanatçısıdır.

Sabri ÖZDAĞ ilk, orta ve lise eğitimini Niğde de tamamlamıştır. Öğretmen okulunu dışardan bitirerek 1 Kasım 1967 yılında öğretmenliğe başlamıştır. Bu kutsal meslekle Niğde eğitimine 28 yıl hizmet verdikten sonra 1995 yılında emekliye ayrılmıştır.

Eşi Sıdıka Hanım Niğdeli olup ev hanımıdır. Sabri Özdağ'ın 3 çocuğundan ikisi beden eğitimi öğretmeni ve folklor araştırmacısı olarak Niğde de görev yapmaktadırlar. Küçük çocuğu seçkin ise lise öğrencisidir ve o da babası gibi bağlama sanatçısı olma yolundadır.

1960'lı yıllarda saz çalmaya başlayan Sabri ÖZDAĞ, Niğde'mizin ünlü saz ve söz sanatçısı Ali ERCAN'dan büyük feyz almış ve onun öğrencisi olarak sanatı geliştirme fırsatı yakalamıştır.

Ozanımızın bir çoğu bestelenmiş yüzlerce dizesinden bir kaç tanesini siz okurlarımıza saygıyla sunuyoruz;

GÖNÜL İSTER

*Bed bereket kalmadı, azaldı ekmek
Bulmaz oldu fakara üç öğün yemek
Direnerek yaşıyor milletim demek
Fakir ile yoksullar bilinsin gönül.*

*Bazuları emeksiz yutuyor aşu
Kimi tırnakla kazıyor taşı
Çok hanede ocakta çalışır beşi
Helal ile haramda bilinsin gönül*

*Kimileri dinlemez oluyor sözü
Haksızlıktan korkanın doğrudur özü
Bencilliği sevenler üzmesin bizi
Cömert ile cimri de bilinsin gönül*

*Bu şiiri yazanın sarıdır bıyık
Odasında bacılar sallıyor yayık
İnsanlar en güzel yaşama layık
Eğitimin önemi bilinsin gönül.*

VATANIM

*Hep beraber ilimizi tutalım
İçimizden kötülüğü atalım
Düşünelim doğruları bulalım
Pırl pırl olsun artık vatanım.*

*Gurbet elde bulamazsın sefanı
Ayrıldınsa unutma hiç sılanı
Ana bacı gönüllerin sultanı
Sevelim hep bu güzel vatanı.*

*Niğdemizin al elmadır her sözü
Dillerde hep söylensin türküsü
Bitmesin hiç insanların sevgisi
Bilelim bu vatanın öyküsü.*

BİLELİM

*Elmaların bir yanağı al olur
Bahçelerde oksijen bol olur
Kılavuzla ova, bayır yol olur
Bağlamada Niğde Bağı çalınır.*

*Koyunludan baktım gördüm Birko'yu
Birçok insan bundan yiyor ekmeği
Unutmadım kültür dolu Fertek'i
Sevelim hep bu güzelim Niğde'yi.*

*Demirkazık en yücesi dağların
Kapadokya, Gölcük ile bağlanın
Hiç düzeni olmadı bu yolların
Kaderimi böyle kalmak Niğde'nin.*

*Çiftehan da kaplıcalar dermanım
Yol üstünde soğuk şeker pınarım
Toroslarda geyiklerin ormanı
Adana'yla arasında Niğde'nin.*

*Araplıdır Kayseri'nin yokuşu
Orda olur Niğdelinin çok işi
Bor'dan geçer Mevlana'nın yolcusu
Eksilmesin Sabri Hocam deyişi.*

Yöremiz Türküleri

İlker KABAKSIZ

Sıra No	TRT Rpr. No	Türkü Adı	Kaynak Kişi	Derleyen
1	201	Dama Bulgur Sererler	Remzi Göksel	Nida Tüfekçi
2	357	Çaya İndim Durnaya	Remzi Coşkun	Muzaffer Sarısözen
3	540	Yabandan Gel Yabandan	Rıfat Çavuş	Muzaffer Sarısözen
4	541	Sarı Çiçek Mor Menevşe Zamanı	M. Cafer Yılandı	Muzaffer Sarısözen
5	612	Peşkir Çektim Direkten	İsmet Yeşgül	Muzaffer Sarısözen
6	1081	Göverdim Bostan Oldum	M. Cafer Yılandı	Muzaffer Sarısözen
7	1367	Bağa Girdim Üzüme	Nurettin Bayhan	Ali Canlı
8	1584	Gine Yeşillendi Niğde Bağları	Nimet Balkan	Nida Tüfekçi
9	1661	Su Gelir Akmayınan	Yöre Ekibi	TRT Müzik Dairesi
10	1780	İki Durnam Vardır Akli Kareli	Mustafa Özaşık	İst. Beld. Konsv.
11	1785	Cimdalli Çarşısında	Nurettin Bayhan	Nurettin Çamlıdağ
12	2253	Aksineye Vardım Koyun Yaymaya	Nimet Balkan	Nida Tüfekçi
13	2297	Gökyüzünde Asılıdır Zembilim	Yılmaz Şen	Nida Tüfekçi
14	2379	Minarenin Alemi	Nurettin Bayhan	TRT İzmir Radyosu
15	2761	Sazalcadan Çıktım Ben de Gelirim	Nurettin Bayhan	Nurettin Çamlıdağ
16	3223	Çekin Halay Düzülsün (Ellerin Yarı)	Emin Aslan	Sabahat Aslan
17	3300	Bir Yıldız Doğdu Yüceden	Nurettin Bahyan	Nurettin Çamlıdağ
18	3302	Bastım Asmanın Dalına (Abaruh)	Nurettin Bayhan	Nurettin Çamlıdağ
19	3303	Sarı Kızın Saçları	Nurettin Bayhan	Nurettin Çamlıdağ
20	3580	Kozanoğlu Avdan Gelir	Ahmet Hulusi	İst. Beld. Konsv.
21	295	Küçükten Görmedim Ana Kucağı	Nurettin Bayhan	Nurettin Çamlıdağ
22	489	Yinede Bahar Geldi Akıyor Seller	Ali Ercan	Ali Ercan
23	666	Katırcıoğlu Derki Kırıldı Dalım	Halit Ongan	Halit Ongan
24	603	Eminem Oturmuş Yolun Üstüne	Halit Ongan	Halit Ongan
25	589	Davran Kıratım Davran Yokuşu Davran	Halit Ongan	Halit Ongan
26	627	Girdim Mapus Dallarına Gül Benzim	Halit Ongan	Halit Ongan
27	472	Hasan Dağı Halayı	Aybars Başaran	Nida Tüfekçi

Not: Hemşehrilerimizin talebi üzerine Niğde Türkülerinin toplu bir listesini yayınlıyoruz. Aslında eski ilçelerimizle birlikte civar yörelere ait, pek çok türkü Niğdeliler tarafından bilinmekte, söylenmektedir. Bu liste TRT kaynaklarına göre tam listedir. Türk Halk Müziği ölçütlerine göre No: 1-20: "Kırık Havalar", No: 21-26: "Uzun Havalar", No: 27 "Oyun Havaları" grubundadır. Bugünlere ulaştıranları saygıyla (ölenleri rahmetle) anıyoruz. Önümüzdeki sayılarda bazı türkülerimizin sözlerini yayınlamaya devam edeceğiz. Kendinizi (genç / yaşlı) test eder misiniz? Kaç tanesi için "aa.. ben bu türküyü hatırlıyorum, biliyorum" diyebiliyorsunuz?... Saygılarımla.

Osman Üçer ve Gökçe Dedenin Ülkesi

Osman ÜÇER

Derleyen: Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Yazar, şair, derlemeci ve araştırmacı Osman ÜÇER 26 Şubat 1940 yılında Niğde'nin Çayır mahallesinde dünyaya geldi. Babası Ahmet üçer, annesi Nuriye Hanımdır. İlk, orta ve lise öğrenimini Niğde de tamamlayan Osman ÜÇER, Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesine girmeyi çok istemesine rağmen o dönemde İstanbul'un kültürel hayatını daha renkli bulmuş ve İstanbul Hukuk Fakültesine girerek 1966 yılında bu fakülteden mezun olmuştur.

Yedeksubay olarak 89. dönemde yurdun çeşitli yerlerinde Askerlik hizmetini tamamlamış ve Niğde de 18 yıl Avukatlık yapmıştır. Bir süre eşinin memleketi Nazilli de ikamet ederek mesleğini sürdürmüş olan ÜÇER, halen Niğde de hem Avukatlık hem de folklor araştırma derleme çalışmalarına ilk günkü gibi heyecan ve şevkle devam etmektedir.

1959 yılından beri edebiyatla haşır neşir olan Osman ÜÇER'in Alpagut Kürşat, Afşin Kutluk, Alper Kağan adlı üç oğlu Ayça Kevser adlı, babası gibi edebiyata ve hukuka ilgi duyan, uluslar arası birincilikler kazanarak Niğdemizin ve Ülkemizin gururu olmuş bir kızı vardır.

Folklor derlemeleri, şiirleri, makaleleri yüzlerce gazete ve dergide olmak üzere binleri bulan yazarımızın özel radyo ve televizyonlar için hazırlanmış ve bir kısmı yayınlanmış olan yüzlerce halk bilimi, eğitsel ve fikri konularda belgeselleri mevcuttur.

Özel günlerde okuduğu şiirleriyle de tanınan ÜÇER'in "Hamlemizin Anahtarı" ismini verdiği GÜLDESTE eseri ile Gökçe Dede'nin Ülkesi adlı baş yapıtının yanı sıra;

"Özdeyişler", "Fikirler Zaman Tünelinde", gibi tiyatro eseri, "Üçkapılıoğlu Kel Ali" adlı üç ciltlik tarihi folklorik romanı, "Niğde Folkloru" adlı muhteşem araştırması, "Osman Üçer'le Söyleşiler" adlı kitabı, yayınlanmamış binlerce roman, hikaye, tiyatro, folklor araştırma ve derlemeleri bilgisayar kayıtlarında gün ışığına çıkmayı beklemektedir.

GÖKÇE DEDE'NİN ÜLKESİ

"Hayatımın en anlamlı eseri" dediği bu eseri, O'nu ömrü boyunca takip edecektir. Bu konuda kararlı ve azimli olan ÜÇER, "Türkiye'nin tek problemi, aydın-okumuş kavramında kilitlenmiştir ve çözümünü de O'nda bulacaktır." demektedir.

Birinci baskısı kısa zamanda tükenen "Gökçe Dede'nin Ülkesi"nin ikinci baskısı "Ne dediler, neler yazdılar" sayfaları eklenerek 560 sayfa olarak çıkmıştır.

Derin bir araştırmanın ürünü olduğu, hemen eserin başlangıcında yer alan 150 ye yakın "Kaynakça" dan anlaşılmalıdır.

Dökümanter bir roman havasında yazılan bu eser, akıcılığı ve heyecan dolu oluşu kadar toplumun her kesimine, Ermeni'sinden-Rum'una, Türk'ünden-Kürd'üne, Müslüman'ından-Hıristiyan'ına, kültür dünyamıza huzur getiren, birleştirici, kardeşlik ve barış mesajları vermeye çalışan mükemmel bir baş yapıt.

Öncelikle Niğde'mize ait olmak üzere artık hafızalarımızda bile yaşamayan bir çok atasözü, deyim, sözcük, bilmece, tekerleme, masallar, hikayeler, adet ve gelenekler, türküler ve şarkılarla, kısacası hayatımızın her anı bu eserde yer almaktadır.

Gökçe Dede'nin Ülkesi, insanlarımızın öz kültürünü araştırarak, ahenklerini tasvir, geçmiş ve gelecekteki kaynaşmalarının sınırlarını okuyucuya sunarken, hurafelerin yanlışlığını, iyi ve kötüyü bilimsel objektiflik ile tarihi günümüze taşıyan zengin ve akıcı bir eser. Yaşayan Türkiye ile yazılmış tam bir kültür hazinesi niteliğindeki bu eserle 1856-1923 yılları arası Türk Devlet Felsefesi derlenmiş, fikir, siyaset, folklor, dini bilgi ve sosyolojik konular ile yurttaş birliği için önemli manzaralar gözlerimizin önüne serilmiş, yazarca aşk ve macera romanı havası verilerek buram buram Türkiye havası kokan bir kültür mirası sunulmuştur.

Gökçe Dedenin Ülkesinde Haç ile Hilal kavgası çıkmadı. Çan sesleri Müslümanları, Ezan sesleri Hıristiyanları rahatsız etmedi. Katiyen ve asla karşılıklı değerlere hücum edilmedi. Sokaklarında bir zamanlar huzurun, kardeşliğin, iyi niyetin, maneviyatın, yardımlaşmanın destanları yazılıyordu. Osman ağalar, Yorgo Efendiler, Nuriye Hanımlar, Joe Bacılar birbirine iyilik temennilerinde bulunuyorlardı. Bu ülkede çatılarını komşunun çatısından daha yüksek yapmayan, "öte git gözüne duman gider" demeden asırlarca yaşayan yetmiş iki grubu tek vücut yapmış insanlar yaşıyordu.

Hasanla Despina aşkının doğduğu efsanevi güzelliklerle dolu, Bedestende Müslüman'ı Hıristiyan'ı

kol kola gezen, Aravan ve Kilisesi civarında dünyaca meşhur üzümlerinden pekmez ve şarap üretilen, insanların iktidarı tanımadığı bir zaman dilimi yaşandı Gökçe Dedenin Ülkesinde.

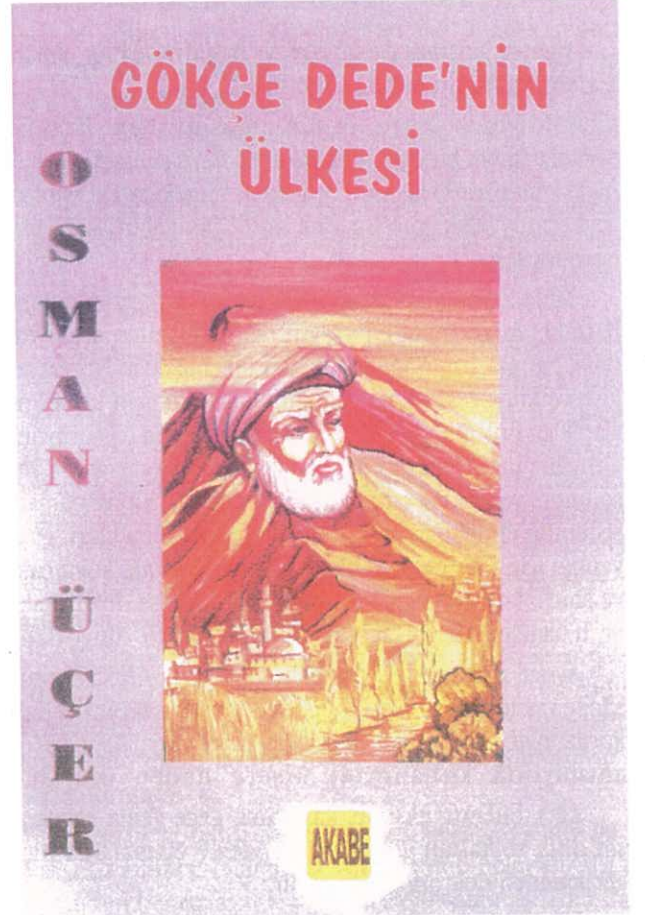
Ama bir gün...! Ne oldu.? Feci parçalanma sahneleri belirdi. İhanetle ayrılanlar mutluluğu bir daha yakalayamadılar. İşin acıklısı Avrupa'nın pençesinde inlemeye başladılar.

Bu eserde, Türk milletinin insani değerlere candan bağlılığı gözler önüne serilmekte, Türkiye'yi düşman

kamlara ayırmak, bölmek isteyenlere GÖKÇE DEDE'NİN ÜLKESİNDEN cevap verilmektedir.

Bizi tanıtmak, yakın tarihimizdeki kardeşlik manzaralarını yeni nesillere okutmak zamanı gelmiştir.

Öncelikle her Niğdeli'nin okuması ve sahip olması gereken bu muhteşem eseri bize kazandıran Sn. Osman ÜÇER'e teşekkür ediyor, çalışmalarının devamını diliyor, saygılar sunuyoruz.

NOT: Sayın okurlarımız değerli yazarımız Osman ÜÇER'in "Gökçe Dede'nin Ülkesi" adlı eserini vakfımızdan temin edebilirsiniz.

*Sayın Üyelerimiz
Aidat, Burs ve Eğitim Yardımlarımızı
Posta Çeki 108000 No'lu Hesabımıza Yatırınız.*

Dr. Nurdan MENGi

İç Hastalıkları ve Gastroenteroloji Uzmanı

Niğde'miz ve Midemiz

MİDENİZ Mİ AĞRIYOR?

Hemen gıdanıza dikkat etmeye başlayın ve olur olmaz şeylere üzülmeyin, sıkılmayı bırakın.

Midemiz, insan organizmasının en hassas organlarından biri. En ufak, üzüntü veya sinirsel olaylar mide kramplarıyla kendini belli eder. Yemeklerdeki aşırılık veya yanlış beslenme ise yine mide yanmalarıyla alarm işaretini verir.

Mide hastalıkları asrın hastalığıdır. Gerçekten, mide hastalıkları arasında en yaygın olarak görülen mide ve oniki parmak bağırsağı hastalıkları ülkemizde milyonlarca kişiyi etkiliyor. Midenin sağlığını korumak için kişilerin alacakları önlemler, onları başka hastalıklardan da koruyor. Örneğin; mide için zararlı olan sigara ayrıca akciğerde ve solunum yollarında tahribat yapıyor. Alkol, kalp ve damar sistemini etkiliyor. Ayrıca her türlü tava yemekleri, gaz yaptığı için taze ekmek, baharat, turşu, fındık, koyu çay ve kahve fazla alkol, kişinin karnını tıka basa doyurarak ve hazımsızlığa yol açarak mideye zararlı oluyorlar.

Ayrıca aşırı stresler, karı-koca kavgaları, sürekli korku içinde yaşama ve bazı ilaçlar (Aspirin, tansiyon düşürücüler, kortizonlar, romatizma ilaçları, kanser ilaçları, uzun süre antibiyotik kullanmak) ülsera neden olurlar.

Ağrı, bulantı, ekşime, kaynama, gece gelen ağrılar, sinirlilik ve katran gibi büyük abdeste çıkmalarda hiç gecikmeden doktora gidilmelidir.

- Midenizi tıka basa doyumayın,
- Vaktinde yemek yemeye gayret edin,
- Az yiyin, sık yiyin ve her lokmayı iyice çiğneyin,
- Hamızlık yapan koyu çay, fazla kahve, baharat, taze ekmek, turşu, fındık, fıstıktan kaçının,
- Vücutta birikim yapan karbonatın faydası kadar zararı da vardır,
- Antiasit ilaçları sadece yemekten 1 saat sonra alın.

Ülser ilk kez 1586 yılında tanımlanmıştır. Bu gün ülser nedeni olarak bir başka ve çok önemli bir patojen olan daha açıkçası bir mikrop olan Helicobacter pylori ülser mekanizmasında çok önemli oturmuştur. Anti ülser tedaviler ve bu bakteri tam yok edilemezse de etkisi ve zararları azaltılabilmektedir. Günlük yaşantıda dikkat edilmesi gereken önemli noktalar ÖZETLE:

- Üzüntü ve fazla heyecandan kaçınınız
- Düzenli ve zamanında yemek yiyiniz
- Yemekten sonra dinleniniz
- Çok soğuk, çok sıcak ve acılı yemeyiniz
- Bozuk dişlerinizi yaptırınız
- İlacınızı zamanında düzenli olarak ve yeterli süre kullanınız
- Alkol ve sigara içmeyiniz veya az içiniz.

SAĞLIKLI VE MUTLU GÜNLER DİLEĞİMİLE.

Gençlere Seslenişler

Kaynak: Gençlere Seslenişler (Korg. Recep ERGUN)

Süleyman TURHAN

Geçen Sayıdan Devam

İşte böylece sokaktan eve, salondan kahveye, kürsüden dershaneye, yayın organlarından gözlere, kulaktan kulağa ve nihayet yurtdışından yurtiçine teorik rejim eleştirmesi başladığında, ve bilimsel sosyalizm fikri yayıldığında perdenin gerisindeki çıplak hakikatin izahını yapacak kişiler ve fikirler -ne acıdır- hep susmuşlardır. Bu aldırmazlık bir bakıma abesi karşılarında almakta yarar görmeyişlerinden gelmiştir ama, hesaplar yanlış olmuştur. Toplum psikolojisi ile, toplum sağ duyusunun başka başka şeyler oldukları unutulmuştur. Sonunda birincinin heyecanı ve aksiyonu diğerini örtmüş ve boğmuştur.

Devleti yönetenlerin basiretsizliği buna eklenince silahlı militanlarla karşı koyma gafleti gösterilince, karşı taraf hakkı olmadığı bir haklılık kazanmıştır. Genç dimağlarda ve heyecanlı nazariyatçıların kafalarında bir "acaba" tereddüdü uyanmıştır. Bir kere bu tereddüt uyandıktan sonra olaylar tabii seyri almış, teorik iddialar kolayca dogmatik fikirlere dönüşmüştür. Artık sokaktaki simitçiden, kürsüdeki profesörüne kadar her insan kendisini insan yapacak yeni bir rejimi "şuursuzca" arar olmuş, yayar olmuştur. İşte bu ortamda karanlıkta pusu kurmuş profesyoneller harekete geçmişler.

Toplum psikolojisine bu defa şuurlu olarak yön vermişlerdir. Onların açısından yerleştirilecek ilk fikir (devlet) anlayışındaki değişikliktir. Değişmede ve yeniyi getirmede en kolay yol, eskiyi yıkmaktır. Öyle yapılmıştır. Nasıl olsa genç ve tecrübesiz dimağlar hükümet ile devleti bir birinden ayırt edemeyeceklerdir. Zahiren birinci işaret edilirken ikinciye taarruz başlatılmıştır. Adalet ve hürriyete temel olan mülkün yağmasından devletin sembolü Devlet Reisinin tezyifine kadar, teorik iddialarla ölçsüz tahrikler ve teşviklerle bayatlamış iftira ve esprilerle kampanya yürütülmüştür.

İnsanlar arasındaki mücadelenin insanlık tarihi kadar eski olduğu gibi toplumlar arası mücadelede eskidir.

Toplumlar birbirlerine karşı savaşırken karşı tarafın direnme azmini kırmayı gaye edinirler. Direnme azmini kırmanın çeşitli yolları bulunmuştur. Harp bunlardan sadece biri ve sonucusudur.

Tarih yazarlarından askerlik tarafı ağır basanlar Bizans'ın fethinde Fatih'in toplarına fazlaca yer verirler. Sosyal ilimler yönü ağır basanlar ise, Bizans'ın son günlerinde bireylerin birbirleriyle olan iç kavga ve çatışmalarını çöküntünün asli nedeni olarak ileri sürerler. Onların saptamlarına göre Bizanslılar esasen direnme gücünü böylece çoktan yitirmiş bulunuyorlardı.

Bu saptam doğrudur ve bilimseldir. Stratejik istihbarat talimnameleri, istihbarat faaliyetinin gayesini "hasım devletin imkan ve kabiliyeti ile hassas ve zayıf tarafını tespit" şeklinde tanımlar.

Toplumun hassas ve zayıf noktaları o toplumu imha etmek için sızma noktalarıdır. Tıpkı odunların parçalanmasında kırma noktalarının çatlak yerleri olduğu gibi. Bizans'ın surlarından Fatih'in Levent'lerinden çok önce, Toplum içine ajansları sızmış halk içinde halktan kimseler imişçesine halkı birbirine düşürücü girişimlerde bulunmuşlardır. Günümüz gelip Leventler surları aştıklarında halkı hipotrumlarda ve sokaklarda maviler ve yeşiller kavgası içinde görmüşlerdir.

Tarih türlü iç çekişmelerin ve bölünmelerin tekerrürleri ile doludur. General Franko'nun meşhur "Madrid'i dışarıdan, dört koldan kuşattım, beşinci kolumda içeridedir." Sözü dünya literatürüne bu meşhur deyim kazandırmıştır.

Tarih boyu, ömrü onun kadar uzun olan Türk milletine karşı da bölücü faaliyetler tevcih edile gelmiştir. Her türünden her defasında yeterince ders alınmış. Türk'ün düşmanları da boş durmamışlar. Her defasında değişik ortamları ve temaları aramışlardır.

Türk'ün düşmanları, Türk'ün kuvvet noktasının silahlı kuvvetleri olduğunun idraki içinde, 18.nci asırdan itibaren bölücü faaliyetlerini bu topluma tevcih etmişlerdir. Osmanlı devletinin inkiraz devri, yeniçeri ordusunun tefessühü ile başlamıştır.

Devam Edecek

Alper ÖZDAMAR

Yerel Basından Kısa Kısa Haberler

İnönü Mahallesinde 15 Dönümlük Park: Niğde Belediyesinin Amiral projelerinden olan İnönü Mahallesine 15 Dönümlük araziye Kızıl Elma Parkından sonra büyük bir park kazandırılıyor.

Kültür Merkezi Bu Yıl Hizmete Giriyor: Yapımı yılan hikayesine dönen eski Bor Garajı sahasında yapımı devam eden Kültür Merkezi'nin bu yıl tamamlanarak hizmete açılacağı Niğde İl Kültür Müdürü Hilmi Atabey tarafından müjdelendi.

Aynalı Sazan Balıkları Göletlere Bırakıldı: Antalya Kepez Su Ürünleri İstasyonundan getirilen 65 bin adet yavru aynalı sazan balığı Gümüşler, Gebere, Murteza, Azatlı, Tepeköy, Bahçeli, Dikilitaş ve Narlıgöl'e bırakıldı.

Niğde Anadolu Öğretmen Lisesi Gurur Kaynağımız: Ankarada 03-07 Haziran 2002 tarihleri arasında Eğitim-Öğretim Kültür, Sanat ve Spor Şenlikleri yarışmasında Niğde Anadolu Öğretmen Lisesi 4 dalda madalya kazandı.

Hayırsever Hemşerimiz Zahide Sefer Okul Yaptırıyor: Koyunlu kasabası eşrafından hayırsever hemşerimiz Zahide Sefer, Zeki ve Zahide Sefer İlköğretim Okulunu 2002-2003 Eğitim-Öğretim yılında hizmete açacaklar.

Niğde Halıcılığı TRT'de Tanıtıldı: 8 Temmuz 2002'de Niğde Halıcılığı ve Amerikaya Çiçeklik ihraç eden Fahri Eker'le röportaj TRT 2 de geniş şekilde yer aldı.

Niğde Orman Fakiri: Niğde Valisi Refik Aslan Öztürk'ün verdiği bilgiye göre Niğde'de 14.434 ha verimli kuru ormanı, 1.079 ha verimli baltalık ormanı, 13.264 ha bozkır kuru ormanı, 12.819 ha bozuk baltalık ormanı olmak üzere toplam 41.596 ha orman alanı mevcut. Niğde il arazisinin %5.33' lük kesimi orman ve fundalıkla kaplıdır.

Niğde Kalesi Nihayet Onarılıyor: Kültür Bakanlığı Niğde Kalesinin onarımı için para ve teknik ekip gönderileceğini açıkladı.

7. Darboğaz Kiraz Festivali 14 Temmuz 2002' de Yapıldı: Bu yıl yedincisi yapılan Darboğaz Kiraz, Kültür ve Sanat Festivaline yurdun dört bir yanından pek çok Niğdeli katıldı. Ulaştırma Bakanı Dr. Oktay Vural'ın da katıldığı festivalde "En İyi Kiraz Üreticisi" yarışması yapıldı.

Kirazda Lider Niğde: Ulukışla ve çevresinde yetiştirilen kirazlarımız iriliği, koyu rengi ve aromasının zenginliğinin yanı sıra sert etli olması nedeniyle Avrupa pazarında bahçeden toplanmadan alıcı bulmaktadır.

2002 Yılı İçinde Niğde de Yapılacak Kazı Çalışmaları: 2002 yılı içinde Niğde de yapılacak Arkeolojik kazılar: Kemerhisar Tyana, Bahçeli Köşk Höyük, Tepecik Çiğlik, Kömürcü Kale Tepe Obsidiyen Atölye, Andaval Kilisesi Konstantin-Helena kazıları.

Devlet Bakanı Fikret Ünlü Niğde de: Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Fikret Ünlü Aladağlar tırmanışı için 7 Temmuz 2002'de Niğde ye geldi ve dağ evinin açılışını yaptı.

Niğde-Bor Arasına Spor Kompleksi Yapılacak: Niğde Spor kompleksi bünyesinde Niğde Bor arasına 35 bin kişilik stadyum, 3 bin kişilik kapalı spor salonu, 2 bin kişilik buz pateni, açık ve kapalı yüzme havuzu, voleybol, basketbol, futbol, tenis, alanları, eğitim eğlence, kafeterya, çocuk oyun alanları projesi hazırlanıyor.

Yıldız Evler Mevkiine Park ve Oyun Alanı: Niğde Belediyesi SSK Hastanesi civarında bulunan Yıldız Evler bölgesine 2500 metrekare alanda park ve çocuk oyun alanı yapımına başladı.

Niğde 2002 ÖSS'de 37. Oldu: Niğde 81 il arasında 37. sırada yer alırken geçen yıla göre başarısız oldu. Niğde'den ayrılarak yeni il olan Nevşehir 24., Aksaray ise Türkiye 4.sü oldu.

Dağcılık Eğitimi Niğde-Demirkazıkta Yapılıyor: Türkiye Dağcılık Federasyonu 2002 Dağcılık Eğitimi Niğde de yapacak Hemşerimiz federasyon yönetim kurulu üyesi Nuri Dokuzoğlu'nun gayreti ile gerçekleştirilecek eğitime 50 dağcı katılacak.

Tyana-Kemerhisar Festivaline Büyük İlgi Gösterildi: Bu yıl 2. si yapılan Tyana Festivali çok başarılı geçti.Yerli ve yabancı bilim adamları ve ünlü sanatçıların katıldığı festivalde Tyana Vakfı ve Kemerhisar Belediyesi büyük takdir topladı.

Spor Haberleri

Niğde Spor'un 7 Temmuz 2002 Pazar günü yapılan olağanüstü genel kurul toplantısında yeni 21 kişilik yönetim kurulu seçildi. Yeni yönetim kurulunun ilk toplantısında görev dağılımı yapıldı ve Niğdespor Başkanlığına Niğde Mali Müşavirler Odası Yönetim Kurulu Başkanı Adnan ZEREN seçildi.

NİĞDESPOR'UN YENİ YÖNETİM KURULU ÜYELERİ VE GÖREV DAĞILIMI

Başkan:	Adnan Zeren	(Niğde SMMO Yön. Kur. Baş.)
As Başkan:	Mümin İnan	(Niğde Belediye Başkanı)
İkinci Başkanlar:	Fahri Eker	(Niğde Es. ve San. Odaları Birliği Yönetim Kurulu Başkanı)
	Mustafa Çelik	(Belediye Meclis Üyesi ve İnan Turizm Sahibi)
	Kamil Davarcı	(Serbest Muhasebeci ve CHP Niğde Merkez İlçe Başkanı)
Futbol Şube Sorm.:	Aziz Erdal	(Niğde Belediyesi Hesap İşleri Müdürü)
	Nusrettin Altunkaynak	(Öz-İplik-İş Sendikası Niğde Şubesi Başkanı)
	Oğuz Atabek	(Atabek Petrol Sahibi)
Basın Sözcüsü:	Ali Osman Sayın	(Niğde Gazeteciler Cemiyeti Baş. ve HAMLE Gaz. İmtiyaz Sahibi.)
Reklam ve Sos. İş. Srm.:	Turhan Ali Kılınç	(NTV Yönetim Kurulu Başkanı)
	Ahmet Arı	(Niğde İl Genel Meclis Üyesi-İşadamı)
	Mustafa Ünsal	(Niğde Doğumevi Hastanesi Müdürü)
Tesis Sorumluları:	Mehmet Çetiz	(Niğde Belediye Başkan Yardımcısı)
	Cumali İnce	(Niğde Belediyesi Meclis Üyesi-İnceler Petrol Sahibi)
Genel Sekreterler:	Ertan Kaya	(Niğde Belediyesi Veterineri)
	Ahmet Rıfat Emiroğlu	(Oyakbank Niğde Şube Müdürü)
Alt Yapı Sorumlusu:	Süleyman Metin Ünver	(Anap Gençlik Kolları Başkanı-İşadamı)
Yurt İçi İş. Sorm:	İdris Yavuz	(Özel Hacettepe Tıp Mer. Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürü)
	Dr. Hüseyin Şahin	(Özel Hacettepe Tıp Merkezi Doktoru)
Halk ve Taraftar Sorm:	Nusret Altunkaynak	(Öz-İplik-İş Sendikası Niğde Şubesi Başkanı)
	Mustafa Ünsal	(Niğde Doğumevi Hastanesi Müdürü)
Muhasip:	Aziz Erdal	(Niğde Belediyesi Hesap İşleri Müdürü)
Vezenar:	Yaşar Çakmak	(Opel Bayii-İşadamı)
Deplasman Sorm:	Yaşar Çakmak	(Opel Bayii-İşadamı)
	Turhan Ali Kılınç	(NTV Yönetim Kurulu Başkanı)
	Ahmet Arı	(Niğde İl Genel Meclis Üyesi-İşadamı)
Yönetim Kur. Üyeleri:	Prof. Dr. H. Ferhat Ecer	(Niğde Üniversitesi Rektörü)
	Emin Özcan Altuncu	(Niğde Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı)

Bilim Adamlarımız

Prof. Dr. Mustafa ŞENGEZER

Prof. Dr. Mustafa ŞENGEZER, 1951 yılında Niğde de doğmuştur. Babası Sabri bey, annesi Leyla hanımdır. İlköğretimi Niğde Sakarya İlkokulunda, orta ve lise öğrenimini ise Konya Maarif Kolejinde (Anadolu Lisesi) tamamlamıştır. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde tıp öğrenimini tamamlayarak 1978 yılında Tıp Doktoru olmuştur. 1978-1979 öğretim yılında GATA'da stajyer hekim olarak çalışmıştır. 1979-1981 yıllarında ise Etimesgut 12. Hava Ulaştırma Grup Komutanlığında kıt'a görevini yapmıştır. 1981-1986 yılları arasında Gülhane Askeri Tıp Akademisi (GATA) Genel Cerrahi A.D. da uzmanlık öğrenciliğini yaparak genel cerrahi uzmanı, 1986-1988 yılları arasında ise Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalında uzmanlık öğrenciliğini tamamlayarak plastik cerrahi uzmanı olmuştur. 1988-1989 yıllarında Etimesgut Hava Hastanesinde Plastik Cerrahi Klinik şefi olarak çalışmıştır. 1989 yılında GATA Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalında Yardımcı Doçent olarak göreve başlamıştır. Plastik Cerrahi Kliniğindeki görevi sırasında yurtdışı bursu kazanarak 1991-1992 yıllarında 1,5 yıl süreyle Amerika da Kentucky Üniversitesinde maksillofasyal ve genitoüriner cerrahi alanında ileri düzeyde eğitim

görmüştür. Yurtdışındaki bu eğitimi sırasında kendi buluşu olan bir teknikle penisi olmayan hastalara yeni baştan penis yapma başarısını göstermiştir. Tanımladığı bu teknik Amerika başta olmak üzere yurtdışında ve yurtiçinde büyük beğeni toplayarak kısa sürede benimsenmiştir. Kendi buluşu olan bu ameliyat tekniği halen dünyada en çok benimsenen ve kullanılan önemli bir teknik olma özelliğini korumaktadır. Prof. Dr. Mustafa ŞENGEZER, Türkiye'ye döndükten sonra da penisi olmayan bir çok hastaya yeniden penis yapmıştır. Hatta penis yapılan hastalardan beş tanesi evlenerek çocuk sahibi olmuşlardır. Yurt dışından döndükten sonra 1993 yılında Üniversite Doçenti olmuştur. Amerikan Plastik Cerrahi Derneği Üyesi olan Dr. Mustafa ŞENGEZER, 1999 yılında profesörlük unvanını almıştır. Yurtdışı saygın Plastik Cerrahi dergilerinde yayınlanmış 50'nin üzerinde bilimsel makalesi ile dünya çapında bilime önemli katkıları devam etmektedir. Prof. Dr. Mustafa ŞENGEZER, halen GATA Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalında Profesör olarak Anabilim Dalı Başkanlığı görevini sürdürmektedir. Çok iyi derecede İngilizce bilmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Doç. Dr. Mustafa DEVECİ

Niğde Koyunlu eşrafından Sayın Dç. DR. Mustafa DEVECİ, 1962 yılında Ankara da doğmuştur. İlk ve ortaokulu Ankara da tamamladıktan sonra 1976 yılında giriş sınavını kazandığı Kuleli Askeri Lisesi'nden 1980 yılında mezun olmuştur. 1980 yılında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesine girmiştir. 1983 yılında GATA Tıp Fakültesine yatay geçişi yapılmıştır. 1986 yılında mezun olarak GATA da bir yıl süre ile stajyerlik yapmıştır. Daha sonraki iki yıl süre ile Kırklareli 33. Piyade Tümeni'nde kıta hizmetini tamamlamıştır. 1989 yılında TUS sınavını kazanarak GATA Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi A.D. de

ihtisasa başlamıştır. Kasım 1994 de ihtisasını tamamlayarak Diyarbakır Asker Hastanesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi A.D. de Yrd. Doç olarak göreve başlamıştır. Kasım 1998 – Kasım 1999 tarihleri arasında University of Michigan, Department of Plastic and Reconstructive Surgery'de klinik ve deneysel çalışmalar yapmıştır. Nisan 2002 de Üniversite Doçenti unvanını alan Dr. Mustafa Deveci halen GATA Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi A.D. de öğretim üyesi görevinde bulunmaktadır. Sevgili hemşehrimiz bekar ve İngilizce bilmektedir.

Mutluluklar

Fatma Umut & Osman

Kurucu Üyemiz ve Kurucu, 1992-1993, 1994-1995 yılları Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız Zafer SEVDİ'nin kızı sevgili hemşehrimiz Fatma Umut SEVDİ, 21 Haziran 2002 tarihinde Ankara Ataküle Nikah Salonunda yapılan bir törenle Osman BAYTÜRK ile evlenerek Dünya Evi'ne girmişlerdir. Kendilerine hayırlı olsun dileklerinizi iletir, ömür boyu mutluluklar dileriz.

Melek & Burçin

Üyelerimizden Gülümser GÖZÜBÜYÜK'ün kızı sevgili hemşehrimiz Melek GÖZÜBÜYÜK, 7 Temmuz 2002 tarihinde İstanbul Büyük Kulüp'te yapılan bir törenle Burçin ŞABANOĞLU ile evlenerek Dünya Evi'ne girmişlerdir. Kendilerine hayırlı olsun dileklerinizi iletir, ömür boyu mutluluklar dileriz.

Kafiye & Süleyman

Vakfımızın Sekreteri ve Dergimizin Editörü Sevgili Kızımız Kafiye OLCAR, 11 Ağustos 2002 tarihinde Ankara – Bulvar Düğün Salonunda yapılan bir törenle Süleyman KAYA ile evlenerek Dünya Evi'ne girmişlerdir. Kendilerine hayırlı olsun dileklerinizi iletir ömür boyu mutluluklar dileriz.

Emel & Gökhan

Üyelerimizden Mehmet BULUŐ'un oğlu, Jeoloji Yüksek Mühendisi ve İller Bankası Genel Müdürlüğü Makine ve Sondaj Daire Başkanlığında görev yapmakta olan sevgili hemşehrimiz Gökhan BULUŐ, 17 Ağustos 2002 tarihinde Niğde Öğretmen Evi'nde yapılan bir törenle Emel ÖZKAN ile evlenerek Dünya Evi'ne girmişlerdir. Kendilerine hayırlı olsun dileklerinizi iletir, ömür boyu mutluluklar dileriz.

Başsağlığı

Ali BALLI

Vakfımızın üyelerinden hemşehrimiz Ergül BALLI'nın eşi Emekli Kd. Albay Ali BALLI, 1924 yılında Niğde'de doğmuştur. İlk ve Ortaokulu Niğde'de okumuş, daha sonraki tahsilini Askeri lisede tamamlamıştır. 1946 yılında Harbiye'den mezun olmuş ve Kıdemli Albay unvanı ile 1972 yılında emekli olmuştur. Hemşehrimiz Ali BALLI, 13 Mayıs 2002 tarihinde vefat etmiştir.

Fuat BAYHAN

Vakfımızın üyelerinden hemşehrimiz Suat BAYHAN'ın ve Sedat BAYHAN'ın kardeşi Fuat BAYHAN, 1926 yılında Niğde'de doğmuştur. Arif ve Nezihe BAYHAN'ın üç oğlundan en büyük olanıdır. Abidin, Özden, Murat ve üyelerimizden Selçuk BAYHAN'ın babaları, Nurten BAYHAN'ın eşidir. 1951 yılından buyana Niğde'de ticaretle uğraşmıştır. 76 yaşında kalp krizi geçirerek 20 Temmuz 2002 tarihinde Niğde'de vefat etmiştir.

Mustafa AKAY

Kadınlar Komisyonu üyelerimizden hemşehrimiz Leyla ALKAN'ın babası Mustafa AKAY, 1921 yılında Niğde – Bor ilçesinde doğmuştur. Kunderacı Zeki Ustanın oğlu olan Mustafa AKAY, Selamoğullarından Behire AKAY'ın eşi. Leyla ALKAN, Fatma YEĞİN ve Uğur AKAY'ın babalarıdır. Adana Ziraat mektebi mezunu olarak Türk Ziraat hayatına büyük hizmet vermiştir. Eğirdir Fidanlığı'nı örnek bir biçimde kurduğu için zamanın Tarım Bakanı Nedim ÖKMEN'den Takdirname alan tek fidanlık müdürü olmuştur. Uzun yıllar Niğde Fidanlığında da çalışan Mustafa AKAY, Niğde elma üreticisinin hem doktoru hem de eczacısı olarak hizmet verirken vefat etmiştir.

Yaşar YÜCE

Vakfımız Üyelerinden Yaşar YÜCE, 1937 yılında Niğde-Gölcük'te doğmuştur. Niğde de bir süre öğretmenlik yapmış, Niğde ve Aksaray Defterdarlığında memuriyetlerde bulunmuştur. Daha sonra Ankara'da Maliye Bakanlığı Takdir Komisyonu Başkanlığı, Bakanlık Ayniyet Saymanlığı, Hazine Dış Ödemeler Saymanlığı yardımcılığı görevlerinde bulunmuş ve Hazine Müsteşarlığında Şube Müdürü olarak 1995 yılında emekli olmuştur. İş hayatında örnek memur olarak çok sayıda takdirname almış, çok sayıda hemşehrimize destek olmuş, maiyetinde çalışanlardan birçok bakan ve üst düzey maliye bürokrati yetişmiş olup bu bakımdan çok sevilen bir kişiliğe sahipti. J.Kd. Albay Merhum Fehmi YÜCE'nin yeğeni olan merhum Yaşar YÜCE, vakfımızın onur kurulu üyesi ve denetim kurulu başkanı Hikmet ESEN'in de kayınpederi idi. Hemşehrimiz Yaşar YÜCE, 11 Ağustos 2002 tarihinde otomobiline Afyon yakınında hatalı bir sürücünün çarpması sonucu vefat etmiştir. Bu kaza sonucu eşi ve çocukları da yaralanmıştır.

Başsağlığı

HİLMİ İLGEN

Niğde İl Sağlık Müdürlüğü Şube Müdürü
Sayın Hüseyin BAŞTÜRK'ün
kayınpederi,

İSMAİL HAKKI BOZKURT

Niğde Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü Eski
Müdürlerinden olup şehrimizde Serbest
Müteahhit olarak hizmet üretmiş olan,

NEVRIYE ÇELİK

Niğde Seyahat Otobüs İşletmeleri Şirketi
sahibi Sayın Bayram ÇELİK'in kayınvalidesi

SAADET ŞAHİN

Niğde İl Milli Eğitim Müdürlüğünden
Sayın Cahit Uğur ŞAHİN'in
kıymetli annesi,

AHMET KIZILKAYA

Niğde'nin merkezinde Çağdaş Basın
Hizmetleri işyerinin sahibi Sayın
Fatih KIZILKAYA'nın kıymetli babası,

SEÇKİN SOYLU

Niğde Belediye eski Başkan Yardımcılarından
Sayın Mustafa SOYLU'nun
kıymetli ağabeyi,

FATMA YAVAŞCAN

Niğde'mizin tanınmış esnaflarından
Mimar-Mühendis-Müteahhit Sayın
Tamer YAVAŞCAN'ın kıymetli annesi

FAİK TECİMER

Niğde İl Turizm Müdürü
Sayın İsmail TECİMER'in
kıymetli babası,

CEMALETİN GÖNEN

Emekli Mehmet GÖNEN'in babası, Devlet
Eski Bakanımız Sayın Akın GÖNEN'in
amcası, İstiklâl Savaşı Gazilerimizden,

HALİL DOĞAN

Niğde Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü
Sayın Ali TAN'ın
kıymetli kayınpederi,

MEHMET ATAN

Niğde Vakıfbank çalışanlarından,

HİKMET ERTAN

Niğdespor Teknik Direktörü
Sayın Ergin IŞIK'ın kıymetli eniştesi,

*Mubterem Hemşerilerimiz, Merhum ve Merhumelere
C. Allah'tan rahmet, kederli ailelerine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.*

BASKINER NİĞDE VAKFI YÖNETİM KURULU

Başkent Niğde Vakfı'ndan Duyuru

Vakfımız 1996 yılından beri hemşehrimiz Üniversite talebelerine her yıl sayısı ve miktarı artırılarak burs yardımı yapmakta iken; 2000-2001 eğitim yılında hemşehrilerimiz 144 burs vaadinde bulunmasına rağmen kriz dolayısıyla bir kısım hemşehrimiz ödeme yapamamıştır. Vakfımız 144 hemşehrimiz öğrenciye burslarını zamanında ödemiştir.

Geçen yıl önce burs verecek hemşehrilerimizi tespit edilmiştir. Bu tespitimiz neticesinde yeniden burs verme imkanını maalesef bulunamamıştır. Bizden burs almakta olup ta başarılı olan 111 kişiye burs verme imkanı, Zafer Dershaneleri sahipleri, hemşehrimiz ve Onur kurulu üyelerimiz Ali DEMİR ve Müzeyyen DEMİR'in 20 burs vermeleri sayesinde olmuştur. Kendilerine şahsımız ve yönetim kurulumuz adına teşekkürlerimizi arz ediyoruz.

Bu yılda yine burs verecek hemşehrilerimiz tespit edilecek, neticede yeniden burs verilebilecek mi, verilecekse kaç kişiye verileceği belirlenecektir.

En muteber yardımın gizi olması ve geleceğimizin teminatı okuyan gençlerimize yapılmasını, en isabetli yatırımın insana yapılacağını düşünüyorsanız vakfımız aracılığıyla burs veriniz.

Vakfımız müracaatçı yüzlerce üniversiteli genç arasında fakir ve çalışkan, bilhassa öksüz, ailesi dağılmış olanlarla, aynı aileden iki-üç üniversite talebesi olanlardan yardıma en fazla ihtiyacı olanları titizlikle seçip mahallinde de araştırarak burs listesine almaktadır.

Vakfımız aracılığı ile burs vermeyi arzu eden veya bir burs verme imkanı olmayan hayır sever hemşehrilerimizden, geleceğimizin teminatı olan gençlerimizi yetişmesinde katkıyı düşünenler, her miktardaki eğitim yardımlarını vakfımıza yapabilirler. (Bu küçük yardımlar birleştirilerek aylık burs halinde öğrencilere verilecektir.)

Vakfımızca bu eğitim yılında bir öğrenci bursu için 250 milyon TL. ve her miktarda eğitim yardımları kabul edilecektir. Yardımlarınızı Posta Çeki 108 000 nolu hesabımıza yatırabilirsiniz.

Yönetim Kurulu Adına

Hüseyin ÇELİK
Başkan

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR
Başkan Yrd.

Bilgi İçin:

Adres : G.M.K. Bulv. No: 55/1
06570 Maltepe / ANKARA
Tel&Fax : (0312) 231 79 91